

Universitätsbibliothek Wuppertal

Avctores Latinae Lingvae In Vnvm redacti corpvs

Godefroy, Denis

[Genevae], 1585

Cap. II. De honestis et nove veterum dictis per litteras

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-85](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-85)

se vero non potest. Lucillius xxij. Mercede quæ Conductæ stent alieno in funere præficæ. Multo; & capillos scindunt, & clamant magis. Varro de vita pop. Rom. Deinde nãm cantari solitam ad tibias & fides, eorúmque ludistrucas cursitassent. Hæc mulier vocitata olim præfica vsque ad Punicum bellum.

341 ¶ *Parectati* hi, qui de pueritia veniunt ad pubertatem, à Græco vocabulum sumptum. Lucillius lib. viij. Inde parectato chlamydes, ac barbula prima. Idem lib. xx. Tum ephebum quendam, quem vocant parectaton. Varro de compositione Satyrarum: Parectatæ adsunt, mulierque mulier Venus caput.

342 ¶ *Proletarij* dicti sunt plebei, qui nihil reipub. exhibeant, sed tantum prolem sufficiant. Cato de tribunis militum: Expe-

dito pauperem plebeium, atque proletarij. Cassius Hemina Annalib. lib. ij. Tunc Marcus præco primum proletarios armauit. Varro de vita populi Rom lib. i. Quibus erant pecuniæ satis locupletes, assiduos, cõtrarios, proletarios. Idem: Assiduo neminẽ, vindicem voluerunt locupleti.

343 ¶ *Profopias* generis longitudo, dicta à profupando, aut proferendo. Cato originum lib. j. Veteres profopias, & multa alia apud multos.

344 ¶ *Options* in cohortibus, qui sunt honesti gradus, vt optatos, quod est electos: & adoptatos, quod adscitos. Var. de vita populi Rom. lib. iij. existimat appellatos. Referentibus centurionibus adoptati, in cohortes subibant, vt semper plenæ essent legiones: à quo options in turmis decurionum, & in cohortibus centurionum appellati.

NONIVS MARCELLVS DE HO-
NESTIS ET NOVE VETERVM DI-
CTIS PER LITTERAS.

C A P. I I.

A.

¶ *Apv* n iuxta. Sifen. Historiarum libro 20
iij. Dum pristinum vitium apud ignẽ
per sudorem corpore exhauserunt. M. Tul.
de offi. Cuius focum mirari solitus Cato, a-
pud quem ille sedens Sannitum quondam
hostium, iam clientium suorum munera re-
pudiauerat. Et de orat. lib. ij. Cùm etiam tum
in lecto Crassus esset, & apud eum Sulpitius
federet.

2 ¶ *Apisci*, inuenire. Sifenna Hist. lib. iij.
Itaque postero deligato signinum redeuntis
apiscitur. 30

3 ¶ *Abstemijs*, qui vino abstinet. Apul. In
te fuisti quondam Athenis parcus, atque ab-
stemius. In lib. Ludicrorum. Abstemijs est, i-
mò scit quo rete leporem tenebat, lupum nõ
tenere. Lucil. Satyr. lib. vj. Thaumomeno in-
quit, valua sororem Lanificam dici siccam,
atq; abstemiam vbi audit. Varro de vita pop.
Rom. lib. j. Quantopere abstemias mulieres
voluerint esse, vel ex vno exemplo potest
viderier. 40

4 ¶ *Adipatum* veteres honestè pro pingui
& succulento, & opimo posuerunt. Cicero
de Orat. Adsciuerunt suis artibus opimum
quoddam, & tâquã adipatæ dictionis genus.

5 ¶ *Adhamare*, obligare. ab hamo tractũ.
Cicero Academic. lib. ij. Qui enim seriũs
honores *adhamauerunt*, vix admittuntur ad
eos, nec satis commendati multitudini pos-
sunt esse. 50

6 ¶ *Adstipulari* positum est assentiri. Cice-
ro Academicis lib. iij. Falsum esse Stoici di-
cunt, & eorum adstipulator Antiochus.

7 ¶ *Addictum* est quasi deuotum, vel ob-
noxium. Cicero Tusc. lib. ij. Qui certis qui-
busdam, destinatisque sententijs quasi addi-
cti, & consecrati sunt.

8 ¶ *Aquilex*, aquã colligens. Varro Quin-
quatribus: An hoc præstat hero filius Dio-
genis, quòd ille è ventre aquam mittit? an
hoc te iactas? at hoc pacto vt ilior te Tuscus
aquilex.

9 ¶ *Aequimentum* positum est non æqua-
mentum, quasi parem vicem; sed *merces pro*
eo quod dicitur admissum. Var Sexage. An si e-
quam emissiles quadrupedem, vt meo asino
Reatino admitteres, quantum poposcissem,
dedisses æquimenti?

10 ¶ *Aerificium* dictum, quod sũ ex ære.
Varro *πῦρ ἐν οὐρανῷ*: Nihil sunt Musæ poli-
tis, quasi aerificiæ dixi.

11 ¶ *Apludas* frumenti surfures dicunt
rustici veteres. hoc in antiquis inuenitur,
quorum in dubio est auctoritas: quanquam
& Plaut. in Astraba fabula ita dixerit; cuius
incertum est, an sit eius comœdia: atque id-
eo versus eosdem ponere superfedimus.

12 ¶ *Adulterionem* pro adultero. Laberius
in primo, quem si quis legere voluerit, ibi in-
ueniet, & fidem nostram suã diligentia ad-
iuuabit.

13 *Anticipare* posuerunt veteres præuenire, hoc est antè capere. Varro Bimargopolis: Sensistis dicite labdea: & viuos contemnite viui. Anticipate, atque addite calcar, saltos contemnite docti.

14 *Aurigatur* honestè positim pro moderatur, ac regit. Varro Modio. Ad se vnum esse pulmentarium secundas, quo natura attingatur, non necessitudo.

15 *Architectari, componere*. Cicero de Finibus bonorum & malorum libro ij. Cur tandem sapientia tantopere laudatur? An quòd ita callida est, vt optimè possit architectari voluptates.

16 *Aiat* quod est dicat. Cic. de finibus bonorum & malorum. Et Marcus: Quasi ego id curem, quòd ille aiat, aut neget.

17 *Anellus*. M. Tul. de finibus bonorum & malorum lib. v. Nec tamen Epicurum licet obliuisci, si cuius: cuius imaginem nõ solum in tabulis nostri familiares, sed etiam in poculis, & in anellis habebant.

18 *Amatio*. Plautus Rudente: Nimis penè inepta, atque odiosa eius amatio est.

19 *Adesum* consumptum. Sisenna Histor. lib. iij. Iisdem temporibus Æternini duplici fossa, vallòque circumdati, frumèto adeo, quod ex arcis in oppidum portatum est.

20 *Attendere* pro intendere, cogitare. Cic. Orat. Nihilne vobis in mentem venit, quod præterea à Crasso requiratis? Idè Hercules ipsum, inquit, attendo.

21 *Accommodat* adiungit, applicat. Cicero de Orat. lib. ij. Africano illi superiori coronam sibi in conuiuio ad caput accommodanti. Virgil. Æneid. lib. ij. Laterique Argiuù accommodat ensem.

22 *Autumnitas* pro autumno. Var. Serrano: *ἄει ἀρχαῖον*: Retinet viatorem meridie prætereuntem fontem: quod autumnitas inani terra ordo mensè præterierat. Idem Quinquatribus: Cape hanc caducam Liberi molem, depède frondem Bromij autumnitatis. vbi olim neutro. Varro Ephemeride: Nauali Etetia diutius, & vberius flauerant, & autumnum ventosum fuerat.

23 *Aritudinem* pro ariditate. Varro Prometheo lib. j. Humanam quandam gentem stirpis, inquit frigus, calore, atque humore aritudinem miscet.

24 *Aboriat* pro aboriat. Varro pro Callio, vel Fundanio de admirandis rebus: Vinum quod ibi natum sit in quodam loco si prægnans biberit, fieri vt aboriat.

25 *Adolescentiarius* pro luxuriaris. Varro, *ἔπι τῆς ποικίλης καὶ ἐπιδεδωκεμένης*: Tum quidem vt faciat censeo, quoniam tu quoque adhuc adolescentiarius.

26 *Ancillantur* pro seruiunt. Titinnius Prælia: Verùm enim dotibus deliniri, vltro

etiam vxoribus ancillantur. Accius Meleagro: Quam inuita ancillans, dicto obediens viri.

27 *Absonum* sine sono. Cicero Oratore: Sed sunt quidam, aut ita lingua hæstantes, aut ita voce absoni.

28 *Algu* pro algore. Accius Andromeda: Misera obualla saxo, senio, pædore, alguque, & fame. Varro, *ἄλγος*, ἢ *ἄλγος*: Leges ruina ne iacentem subdealbet algu danti frigore, Lucillius: Nam tam algu, atque nigrore maius. Lucretius lib. iij. Morbis, algoque, fameque.

29 *Ætatem* positum pro sæpe, ac diu. Plaut. Afin. Adeo vt ætatem ambo ambobus nobis sint obnoxij. Idem eadem: Ætatem velim seruire, Libanum vt conueniam modo.

30 *Atile* non solum pingue ab alendo, verùm etiam opulentum. Plautus Cistellaria: Prohibet diuitiis maximis, dote atili, atque opima.

31 *Assulatim*, vt minutatim. Plaut. Captiuus: Priusquam pullando assulatim foribus exitium dabo. Næuius Pullis escam: Hic iure inops paulld da adsimile, simul assulatim vis aias, sumit cibù. Plaut. Menæch. Nisi dedolabo assulatim viscera.

32 *Anxitudo*. Accius Eurysace: Persuasit mæror, anxitudo, error, dolor. Idem Armorum iudicio: Vbi cura est, ibi anxitudo: acerba ibi cuncta consiliorum ratio, & fortunæ. Sic M. Tul. de repub. lib. ij. Quartaque anxitudo prona ad luctum, & mærens, semperque ipsa se sollicitans. Pacuius Hermiona: Tristitia, atq; animi intoleranda anxitudine.

33 *Albitudinem* pro albore. Plaut. Trinummus: Vbi habitet & item alterum ad istanc capitis albitudinem.

34 *Adhæsum* à cohærendo dixit Lucret. lib. iij. Nam neque pulueris interdum sentimus adhæsum. Itè lib. iij. Tenue locis, quia non potis est affigere adhæsum.

35 *Amolimini* est recedite, vel tollite. Terent. Andria: Proinde hinc vos amolimini, Nam mihi impedimèto estis. Pacuius Hermio. Non tute hinc è conspectu amolire? Idem Antiopa: Nonne hinc vos properè stabulis amolimini? Sisenna Histor. lib. iij. Impedimentum omne de cunctis itineribus amoliuntur.

36 *Acrimonia* est animi viuacitas. Næuius Lycurgo: Ne ille mei feri ingenij, atque animi acrem acrimoniam. Accius Neoptolemo: Vim, ferociam, animum, atrocitatem, iram, acrimoniam.

37 *Abingat*, separat, alienat. Pacuius Medo: Quæ res te ab stabulis abingat, certù est loqui.

38 *Angustitatem*. Accius Oenomao: Saxù id facit angustitatem, & sub eo saxo exuberans

berans scatebra fluvia eradit rupem. Angustiam dictum pro angustia. Accius Alpheibœa. Sed angustiam inclusam, ac saxis squalidam.

39 ¶ *Adsestrix* femininum est ab eo, quod est assessor. Afranius Fratriis: Dimittit adsestrixem, me ad sese vocat.

40 ¶ *Atti* dies dicuntur, quos nunc nefastos, vel posteros vocant. Afranius Fratriis: Septembris heri kalendæ, hodie atti dies.

41 ¶ *Aiutamini* pro aiutate. Pacuius Chryse: Aiutamini, & defendite.

42 ¶ *Aera* numeri nota. Lucil. lib. xxix. Hæc est ratio peruersa æra summa, & subducta improbè.

43 ¶ *Appetones* ab appetendo dicti. Laberius Virgine: Alienum appetonibus viæ perditæ diuerticula sequi.

44 ¶ *Aduocasse* prouocasse. Lucil. lib. xxix. Amicos hodie cum improbo illo audiuius Lucilio aduocasse.

45 ¶ *Armillum*. Lucil. lib. xxvii. Hinc ad me, hinc licet anus rursus ad armillum.

46 ¶ *Adolescenturire*. Laberius: Incipio adolescenturire, & nescio quid nugarum facere.

47 ¶ *Auxiliatum*, vt *suppetiatum*. Lucret. lib. v. Alituum porro genus alis omne videmus Fidere, & à pennis tremulum petere auxiliatum.

48 ¶ *Ardum* pro aridum. Lucil. li. xxvij. Ardum miserimum, atque infelix lignum sambucum vocant.

49 ¶ *Aduerruncare*, auertere. Lucil. lib. 26. Dij maluerint meliora, atque amentiam auerruncassint tuam. Pacuius Medo: Possum ego istam capite cladè auerruncassare. M. Tull. de finibus bonorum, & malorum: Dij maluerint meliora, atque amentiam auerruncassint meam.

50 ¶ *Apisci*, adipisci. Lucil. lib. xxvj. Vt ego effutiam, quod ego te in primis cupere apisci intelligo.

51 ¶ *Accepso* accipio. Pacuius Teucro: Haud finam quicquam profari, prius quam accepso, quod peto.

52 ¶ *Adauctauit* auxit. Accius Æneadis: Quibus rem summam, & patriam nostram quondam adauctauit pater.

53 ¶ *Adaxint* adigant. Plautus Aulularia: Vtinam me diui adaxint ad suspendium.

54 ¶ *Affectare* afficere. Plaut. Bacch. Tua flagitia, aut damna, aut dispoliabula, quibus patrem, & me, teque, amicosque omneis affectas tuos.

55 ¶ *Adiungere*, adiungere. Pacuius Chryse: Mater est terra, ea parit corpus, anima mater adiugat. Idem Iliona: Blandam hortatricem adiugat voluntatem.

56 ¶ *Aedituor*, id est, aedem tuor. Pompo-

nus Aeditio: Qui postquam tibi appareo, atque aedituor in templo tuo nec mortalibus, nec mortalium vllum in terra miserius est.

57 ¶ *Aeternare*. Varro Rerum humanarum lib. ij. Litterisque, ac laudibus aeternare.

58 ¶ *Albicatur*, candidatur, exalbescit. Varro, Caue canem: Vbi riuus præcipitatur in nemore, deorsum rapitur, atque offensus aliquo à scopulo lapidoso albicatur.

59 ¶ *Abcondit* pro abscondidit. Cæcil. Exsule: Nam hic in tenebris intus sese abscondidit. Pomponius Maccis geminis: Perij, non puellulâ est, nunquid abscondisti inter nates?

60 ¶ *Attigit*, contingit. Turpil. Leucadia: Ne me attigas, atque aufer manû. eia quam ferocula est. Accius Erigonis: Age age amolare, amitte, caue vestem attigas. Plaut. Bacchidibus: Ne attigas puerum ista causa, quando fecit strenuè.

61 ¶ *Augificat*, auget. Ennius Andromach. Quid sit seditio, tabesne, an numeros augificat suos;

62 ¶ *Atrox* crudum. Næuius Belli Pœnic. lib. ij. Simul atrocia porricerent exta ministratores.

63 ¶ *Adquo* pro inquantum. Afranius Promo: Vt scire possis adquo te expediat loqui. Idem Priuigno: Ni tantum amarem talem tam merito patrem, Miratus essem adquo licere.

64 ¶ *Alternatim* per vices. Quadrig. Annal. lib. 3. Item gaudium, atque ægritudinem alternatim sequi.

65 ¶ *Apricari* in aprico esse. Var. Mysterioris: Licet videre multos quotidie hyeme in sole apricari.

66 ¶ *Absente* nobis, & *presente* nobis pro presentibus, & absentibus nobis. Plaut. Amphit. Nec nobis presente aliquis quisquam nisi seruus. Afran. Auctione. Ades, Si hæc absente nobis venerit puer.

67 ¶ *Antiquari*, obsolescere, & è memoria tolli. M. Tul. de offic. lib. ij. Perniciosè enim Philippus in tribunatu, cum legem agrariam ferret, quam tamen antiquari facile passus est, in eo vehementer se moderatum præbuit.

68 ¶ *Allectat*, illicit, delectat. M. Tull. de senect. Ad quem fruendum non modò non retardat, verum etiam inuitat, atque allectat senectus.

69 ¶ *Abusa* vtendo, vel in vsum consumpta. Plaut. Afn. Vbi illa, quæ dedi ante: abusa sunt. nam si ea durarent mihi mulier mitteretur ad te, nec te quicquam poscerem.

70 ¶ *Assa* voce sola, linguæ tantummodo, aut vocis humanæ, non admittis aliis vocibus esse voluerunt. Varro de vita pop.

dictus Stoicus perpauca balbutiens. Et Tusc. lib. v. Me quidem auctore etiam Peripatetici, veteresque Academici balbutire aliquando desinant.

92 § *Bura* dicitur pars aratri posterior decurata. Virg. Georg. lib. j. Continuo in siluis magna vi inflexa domatur. In burim. Varr. de re rust. lib. j. Et saepe fracta bura relinquit vomerem in aruo. Hac Virg. burim vocavit.

93 § *Blitea* inutilis, à blito herba nullius usus. Plaut. Trucul. Blitea & lutea est meretrix. Laber. Tufco: Bipedem, bliteam, belluam.

94 § *Buceras* bouum greges. Lucr. lib. ij. Lanigeræ pecudes, & equorum duellica proles, Buceraeque greges.

95 § *Baubare*, latrare, à canum voce. Lucr. lib. v. Et cum deserti baubantur in ædibus.

96 § *Bellosum*, bellicosum Cælius: Tantum bellum suscitare conari aduersarios contra bellosum genus.

97 § *Buas* potionem positam paruulorū. Var. Cato, vel de liberis educandis: Cum cibū, ac potionem buas, ac papas docēt, & matrem mammam, patrem ratam. Lucil. lib. viij. Cum vinulenta diceret, vini buas designauit.

C

98 § *Comest* pro comedit. Varr. Margopoli, *comest* dicitur: Natura humanis omnia sūt paria: Qui te plus, vrget, pisces vt saepe minutos Magnus comest, vt aucis enecat accipiter. Titinnius Gemina: Libram aiebant latis Esse ambobus farris nutrire. plus comest Sola vxor. Idem Fullonibus: Ego me mandatam meo viro malè arbitror, Qui rem disperdit, & meam dorem comest. Afranius Æqualibus: Iste, vt tu rem narras, comest hic quotidie. Plautus Mustellaria: Sine modò venire saluum, quem absentem comest. Idem Trinimmo: Quod & bibit, quod comest, quod facit sumpti. Pompon. Pistore: Decipit Vicinos. quod molendum conduxit, comest. Nouius Fullonibus feriatis: Vortit se in omnes bestias, comest quicquid tetigit tantum. Idem Agric. Æpol paternam qui comest pecuniam. Lucilius Satyrarum libro iij. Commanducatur. totum complexa comestque. Et xxx. Conficit ipse, comestque. Marc. Tullius Hortensio: Se ad extremum pollicetur prolaturum, qui se ipse comest, quod efficit dialecticorum ratio.

99 § *Cuia* pro cuius. Lucil. lib. xxx. Cuia opera troginus calix per castra cluebat.

100 § *Contollere*, contra tollere. Plaut. Aul. Contollam gradum.

101 § *Claritudo* pro claritas. Sallu. Iugurt. Cum præsertim tam multæ variæque sint artes animi, quibus summa claritudo paratur. Sisen. Histor. lib. iij. Quod fortasse an ex voluntate sua summa cum claritudine celeriter confecisset.

102 § *Colluio* labes ex imfundiria. Marc. Tull. de senect. Cùmque ex hac turba & colluione discedam.

103 § *Commalaxare* est exercere, ac mature facere. Varr. Flexa. *Commalaxar*: Nec dolorem adiaphorò esse, quod philosophia commalaxarem ea patrem, neque irato mihi habenas dedi vnquã, neque cupiditas mihi imposuit frenos.

104 § *Cetra* [obstaculum, scutum] Varr. Væ victis, *Cetra* dicitur: Quis rotundam facere cetram nequeat?

105 § *Coracem* nouè positum pro coruo. Cicer. de Orat. lib. iij. Quare coracem istum vestrum patiamur nos quidem pullos suos excludere?

106 § *Canitudinem* pro canicie. Varr. Abo rig. *Canitudo* dicitur: Sed neque vetulus canterius quàm nouellus melior, nec canitudo comes virtus.

107 § *Condocefacere*. Cicer. Tusculanar. libro v. Nemo est enim, qui eorum bonorum animum putet esse iudicem, eumque condocefaciatur, vt ea, quæ bona, malæ videantur, possit contemner.

108 § *Conscribillauit* pro conscripsi. Varr. Columna Herculis, *Conscribillauit*: Itaque eas in ceram conscribillauit Herculis ad litem. Idè Marcip. Astrologi non sunt, qui conscribillauerunt pingentes cælum.

109 § *Commictilis* [compositi] Pomponius Præcone posteriore: Si sciam quid velis, quasi serui comici commictilis.

110 § *Contente* parcè, & continenter. Plaut. Asina. Quanquam illum mater arcè contentèque habet.

111 § *Caries* est vetustas. Var. Cosmotoryna, *Caries* dicitur: Singulos lectos stratos vbi habuimus, amissimus propter cariem, & tineam. Lucil. lib. xxx. Planta vna est pedibus cariōsis mentulibano.

112 § *Cortes* sunt villarum intra maceriam spatia. Var. Papiapap. *Cortes* dicitur: Dum vixi, promiscaris meis in cortibus pauic. Idem de re rustica libro j. Nec minus & à pabulo cum redierint anseres, fues, porci, in corte exteriore. Idem de vita populi Rom. libro j. Ad focum hyeme, ac frigoribus canitabant: æstiuo tempore in propatulo; rure in corte; in vrbe, in tabulino, quod Mœnianum possumus intelligere tabulis fabricatum.

113 § *Cupas*. Var. Est modus matulæ, *Cupas* dicitur: Cupas vinarias sursare noli, adde cyathum vini in vxorcule opicillum. Idem Siquiulyse: Alteram viam deformasse Carneadem virtutis se cupis acris aceri.

114 § *Comedim* pro comedam. Plautus Bacchidibus: Quod dem scortis, quodque in lustris comedim, congreget pater. Cicer. ad Varr. epistola petisset: Cura si me amas,

vt valeas, ne ego te iacente bona tua comedim. Statui enim tibi ne agroro quidem parere. Pompon. Prostibulo: Ego quaro quod edim; has querere quod cacent, contra ius est.

115 ¶ *Commemoramentum*. Cæcil. Plocio: Pudebat, credo, commemoramentum stupri.

116 ¶ *Conspicilium* vnde conspicere possis. Plaut. Medico: In conspicilio adseruabā, pallium obseruabam.

117 ¶ *Colustra* lac nouum in mammis. Lucil. libro viij. Hiberam insulam fomento omni colore colustra. Laberius Virgine: Siquidem mea colustra fretus terris studere fecisset sumere aquam ex fonte.

118 ¶ *Conquiniscere*, & *ocquiniscere* inclinari significat. Plautus Cistell. Faciendum est puerile officium, conquiniscam ad cistulam. Idem: & dolosi, idem conquinisce, sis, istic cœneto simul.

119 ¶ *Copi* pro copioso. Plautus Pseudulo: Atque ego nunc me vt gloriosum faciam, & copi pectore. Turpil. Epiclero: Te quidem omnium iam pater copem causa rem facit. Pacu. Peribœa: O multumodis variè dubiū, & prosperum copem diem.

120 ¶ *Collurules* significat dedecoret. Plautus Trinūmo: Hæc famigeratio te honestet, me collurulet, etsi sine dote duxeris.

121 ¶ *Congener* at est adiungit, associat. Accius Fidicinis: Quam vehat grato tibi congenerat gentium, aut generum affinitas.

122 ¶ *Cette* significat dicite, vel date, ab eo quod cedo. Næuius Lycurgo: Pro industria ne te regem prognatum patrem Lycurgum cete. Ennius Medea: Saluete optima corpora, cete manus vestras, measque accipite. Accius Menalippo: Æneum aliquis cete in conspectum, aut nos vbi est ducite ad eum. Pacu. Atalanta: Is vestrorū vter sit, cui signū datum est cete.

123 ¶ *Cuppedia*, cupiditas. Cic. Tusc. lib. iij. Ambitio, mulierofitas, peruicacia, ligurritio, vinolentia, cuppedita.

124 ¶ *Castitudinē* pro castitate. Acc. Phœnif. Ibi fas, ibi cunctam antiquam castitudinem.

125 ¶ *Comitasset* pro cubuisset. Acc. Erigona: Tum autem Ægisthus si me esse eodem lecto comitasset patri.

126 ¶ *Cituma* sunt proxima celo millia. Marc. Tullius de Repub. libro vj. Ex quibus erat ea minima, quæ vltima celo, cituma terris luce lucebat aliena. Et libro j. Quare si placet, deduc orationem tuam de eo loco ad hæc cituma.

127 ¶ *Claret*, clara est, vel clareat. Turp. Peditio: Cuius aduentu insula hodie claret Cypros. Enn. Tela. Nā ita mihi Telamonis patris, atque facies proavi Iouis gratia ea est, at-

que hoc lumen candidum claret mihi.

128 ¶ *Casteria* locus, vbi cum nauigatio cōquiescit, remi, & gubernacula conquiescunt: Plaut. A sinar. Quin pol si reposui remum, sola ego in caisteria: vbi quiesco, omnis familiae causa consistit tibi.

129 ¶ *Coquinatum* ad coquendum. Plautus Aulularia: Neque ego vnquam, nisi hodie, ad Bacchas veni in bacchanal coquinatum.

130 ¶ *Curio* curiosus. Plaut. Aulul. Volo scire ego ex te, qui sit agnus curio.

131 ¶ *Culcita* Var. Quinquatrib. Quam in testudineo lecto, culcita plumea, in diē dormire. Idem de vita populi. Rom. lib. j. Qui primus vxorem ducebat duabus culcitis, ac duobus toris plagulis cum strasset.

132 ¶ *Citrus* Var. γερτροδιδουκάλω: In quibus Libya citrus fasce cingit fores.

133 ¶ *Cæcutium*. Var. γερτροδιδουκάλω: Vtrū oculi mihi cæcutiunt, an ego vidi seruos in armis contra dominos?

134 ¶ *Caballus*. Lucil. lib. ij. Succussatoris tetri, tardique caballi. Var. Parmeno: Alius caballum arbori ramo in humili alligatum relinquit. Idem Sesiulyllis: In castris permāsi, inde caballum reduxi ad censorem.

135 ¶ *Coda*. Var. τωφ μαιετρον: Sed vt canis sine coda.

136 ¶ *Carnales*, sedules. Var. Sexagesi: Vix & fatus erat, cum more maiorum vltro carnales arripiunt, de pōte in Tiberim deturbāt.

137 ¶ *Crassum* positum pro hebeti, & stulto. Var. Sexag. Senibus crassis humili non vidimus quid fiat.

138 ¶ *Canum* vetus, antiquum. Virg. lib. j. Cana fides, & Vesta. Var. Eumenidib. Et ecce de improviso ad nos accedit cana veritas Atticæ philosophiæ alumna.

139 ¶ *Cisium* vehiculi biroti genus. M. Tul. Philipp. lib. ij. Delituit in quadam caupona, atque ibi se occultans perpotauit ad vesperū: inde cisio celeriter ad urbem adductus domū venit.

140 ¶ *Celeratim*, celeriter. Sifen. Histor. li. v. Quo magis celeratim poterant, in insidiis suos disponit.

141 ¶ *Copiantur* à copia honestè positum, vt lignantur, & pabulantur, & aquantur. Cælius lib. j. Armis & magno commeatu, prædæque ingenti copiantur. Virgil. Georg. lib. iij. Sub mœnibus vrbis aquantur.

142 ¶ *Confutare* est confundere, vel cōmittere. Var. Manio: Harum ædiū summa atria confutabant architecti omnes. Titinnius Sertin. Cocus magnum ahenum quando feruit, paulla confutat trua.

143 ¶ *Compluries*, frequenter. Cato Suasione in legem populi: Quod cōpluries vsu venit, omni tēpore anteuētū est, remp. reddimus. Idem Orig. lib. iij. Compluries eorum milites mercena-

mercenarij inter se multi alteri alteros castris occidere. Plaut. Perfa: Quid meruis: metuo hercle verò, sensi ego complurics.

144 § *Cognomen* est eiusdem nominis. Afranius Diuort. Letium genus cognominacionis morborum cognominis.

145 § *Clypeat*. Pacu. Hermiona: Currum liquit, chlamide contra astu clypeat brachiū. ita & galeare. Cynna Epigrammatis: Miseras audet galeare puellas.

146 § *Comasare* dicitur furto omnia colligere. Terentius Phormione: Aliquid conuasassem, atque hinc me ego conicerem protinus in pedes.

147 § *Cluet*, nominatur. Lucil. lib. xxx. Cui opera Trogin⁹ calix per castra cluebat, Enn. Ambrac. Per quem esse cluebat omnium miserrimus. Pacu. Iliona: Sed hæc cluentur hospitem infidelissimi. Var. *dyo: xij: eze:* Pacuuius discipulis dicor porrò is fuit Ennius, Musarum Pompilius clueor.

148 § *Cibicidas*. Lucil. lib. xxvij. Viginti domi, an triginta: vel centum cibicidas alas.

149 § *Contenturum*. Lucil. lib. xxvij. Tu Lucillum credis contenturum, cum me ruperint, summa omnia fecerim? Var. Cato, vel de liberis educandis: Vel maximè illic didici & sitienti videri aquam mulsam, esurienti panem cibarium filigineum, & exercitato somnam suauem.

150 § *Canicas* veteres fures esse voluerunt. Lucil. lib. xxvij. Quanti vellet, quam canicas à pulre, & maconis manu.

151 § *Concorditas* pro concordia. Pacu. Hermiona: Concorditatem hospitio adiunctam perpetem probitatem conserueris.

152 § *Commentum* pro communitum. Plau. Amphitryon. Faciam Amphitryonem aduenientem ab ædibus, vt abeat quouis pacto, fac commentus fies.

153 § *Cribrum*. Lucil. lib. xxxvj. Cribrum, incerniculum, lucernam in laterem, in telam licium.

154 § *Contemnificum*. Lucil. lib. xxxvj. Ego enim contemnificus fieri & fastidire Agamemnonis.

155 § *Cordi est*, honestè dictum animo sedet. Lucillius lib. xxvj. Et quod tibi magno pere cordi est, mihi vehementer displicet. Idem: Si tibi porrò istæ res iccirco est cordi, quod rere vtilem.

156 § *Congemulare* est flecti genibus. Cælius Annal. lib. vj. Ipse regis eminus equo ferit pectus auorsum congenualat, percussus deiecit dominum.

157 § *Causari*, causam dicere, vel defendere. Accius Medea: Qui potis est repelli quiquam, vbi nullus est causandi locus? Afran. Emancip. Vide vt facundè contrà causaris patrem. Pacu. Armorum iudicio: Qui

fese ad finem esse, ad causandum volunt, de virtute is ego cernundi do potestatem omnibus.

158 § *Celebrescat*, celebris fiat. Acc. Diomede: Et qualis fuerit fama celebrescat tua.

159 § *Cæpere*, incipere. Cæcil. Peribæa, rastro: Aere obscuro, hercle desinam, manè cœpiam. Plat. Mænechmis: Neque ego infanio, neque pugnas, nec lites cœpio. Idè Truculentio: Dum abeam quòdam; & vbi nih i cœpiam.

160 § *Certissant* certa fiant. Pacu. Chryse: Aquæ eccos vnde certissent.

161 § *Celebre* non solum frequens, sed etiam velox. Accius Ægitho: Celebri gradu gressum accelerasse decet.

162 § *Calliscerunt* pro occalluerunt. Cato de bello Carthaginiensi: Aures nobis calliscerunt ad iniurias.

163 § *Commetare* commeare. Nouius Bubulco cerdone: Cum ad lupam Nostram tã multi crebrò commetant lupi. Afran. Virgin. Quò tu commetas? vbi confixus desides?

164 § *Concalluit*. M. Tul. lib. iij. ad Atticū: Locus ille animi nostri, stomachus vbi habitat, olim concalluit. Et de Deorum natura li. iij. Quorum tanquam manus opere, sic animus vlu concalluit.

165 § *Conciere*, cum perturbatione commouere. Accius Medea: Nisi quas terrestres pontus strages conciet: Afranius Deposito: Dij sunt irati tibi, Qui conciere cogites tantum mali. Ennius Duloreste: Exemplo egisti fidem nuncupantes cõciebant populū.

166 § *Conglomerare*, inuoluere, superaddere. Enn. Thyeste: Heu mea fortuna, vt omnia in me conglomeras mala.

167 § *Congerमानescere*, coalescere, coniungi vel confociari. Quadrigarius Annal. Facite exempla eorum, vt vos cum illis congerमानescere sciatur. Var. Rerum humanarum li. iij. Postèa cum his vna remp. coniuncti, & congerminari tenuere.

168 § *Collabella*, adiunge labra. Laber. Annalium. Peranna, collabella osculum.

169 § *Cymbalissare*, cymbala quatere. Cassius Hemina lib. iij. Mulier cantabat tibiis Phrygiis, & altera cymbalissabat.

170 § *Concinnare*, conficere, vel colligere. Næu. belli Pœnici li. iij. Transit Melitam Rom. exercitus, insulam integram vrit, populatur, vastat, rem hostium concinnat.

171 § *Catullire*, esurire, vel libidinari. Laber. Lacu Auerno: Scinde vnam exoleto impatienti catullientem lupam.

172 § *Caduciter*, præcipitanter. Var. Eratione: At frigidus nimbros aqua ista caduciter ruentes Pertimuerint aquatiles queredulæ natantes.

173 § *Cupienter*, cupidissimè. Acc. Philo-

eteta: Cui potestas detur, tua Cupient emalis mebra diserepat suis. Ennius Phœnice: Stultus est, qui cupida cupiens cupienter cupit.

174 § *Comemorare*, cōmonestare in memoriā reducere. M. T. de senectū. Pyth, agoreūq; more, exercenda memoriæ gratia quid quod die dixerim, audiuerim, egerim, commemoro vesperi. Idem de finibus bonorum, & malorum lib. j. Sed à te oportune mentio facta est. Sed etenim me vis audire Cicero, quam fit istius veteris, quam commemoras Academicorum de finibus bonorum, Peripareticorumque sententia.

175 § *Coniectarium* efficax, perfectum. M. Tul. de finib. bonorum & malorum lib. iiii. Illud verò minimè coniectarium, sed in primis hebes illorum. *Concubia* nocte primi somni. Sisen. Hist. lib. iiii. Ipsi legati concubia nocte oppido digressi iam supra hostium munitionem succedunt.

176 § *Cista*. Sisen. Hist. lib. iiii. Cistaque, quæ erat legum ferendarum gratia parata, defecerant.

177 § *Centones*, & cilicia. Sisen. Hist. lib. iiii. Puppes aceto madefactis centonibus integuntur, quos supra perpetua classis suspensa cilicia obtenduntur.

178 § *Crebritudinem* pro crebritate. Sisen. Historiarum libro quarto: Nam clandestina celeriter transigi apud notos cogitata dici decet, non explanari.

179 § *Cementa* lapides non magni modis, quibus ædificia confurgunt. Sisen. Hist. lib. iiii. Formidine oppressus, quod humilem cæmentis instructum oppidi murum sciebat. Var. Bimargo: Non te pudet, Mani, cum domi tuæ vides commilitonum tuorum cohortes seruis tuis ministrare cæmenta?

180 § *Cis* positum pro ultra. Sallust. Cis Rhenum, atque inter mare nostrum, & Oceanum, nisi quæ fuit paludibus inuisa, perdomita. Var. Rhetoricorum lib. xx. Eo die cis Tiberim redeundum est, quod de caelo auspiciarius nemini sit præter magistratum.

181 § *Quadrifariam*. Varr. Rhetoricor. lib. xx. Et ea, quæ ad mortales pertinent, quadrifariam dispartierim, in homines, in loca, in tempora, in res.

182 § *Concalfacere*, exercitare, vel incendere, vel hortari. Cic. de deorum natura lib. iiii. Et ait idem, cum brachium concalfecerit, tū se solere pugnare. Idem ad Pansam lib. iij. Nos Ventidians tumoribus concalfecimus.

183 § *Caullantur*, vt iocantur. Cic. de Oratore lib. iij. Caullantur, aut aliquid de oratoris arte paucis præcipiunt libellis.

184 § *Catus* pro sapiente. Cic. Tuscul. lib. ij. Sed homo catus nunquam terminat, nec magnitudinis, nec diuturnitatis modum.

185 § *Contrahi* dictum est honestè quadā

tristitia liberari, & sollicitudine, aut mœrore. Cic. Tusculan. lib. iij. Hoc detracto, quod totum est voluntarium, ægritudo erit sublata illa mœrens, morsus, tamen & contractiunculæ quædam animi relinquuntur. Et lib. iiii. Itaque hæc prima definitio est, vt ægritudo sit animi aduersante ratione contractio.

186 § *Ciceres*. Cic. Tusc. lib. v. Partim soliuagas, partim congregatas, immanes alias, qualdam autem cicures, nonnullas abditas, terræque tectas.

187 § *Cuias*, vnde. Cicero Tuscul. lib. v. Socrates quidem, cum rogaretur cuiatem se esse diceret, mundanum inquit.

188 § *Cibarium*, quod nunc aut de pane dido, aut de alio indigno dicatur. Varro Modio: In cubiculo dormire mallem, scilicet potius vinum meum cibarium, quam ego dominus cubarem. Idem *Et hoc vltimè*: Tuus autem ipse frater cibarius fuit Aristoxenus. Cicero Tusc. lib. v. Cui cum peregrinanti Ægyptum comitibus non consecutus, cibarius in casa panis datus esset, nihil visum illo pane iucundius.

189 § *Comedones* ab edendo. Varr. Modio: Putat fore hoc, quod hic comedonibus conuenit vsu, quibus nota voluntate comedunt, duntaxat gula gaudet.

190 § *Caulem* vitis robur. Varr. de re rust. lib. j. Quem dicimus caulem, vt virgil. lib. xij. Puberibus caulem foliis. Varr. Ex farnento caules qui nati sunt de ijs plurimum valēt primum, ac secundum, nonnunquam etiam tertium relinquere, reliquos decerpere.

191 § *Continuare*, conuenire, concurrere. Sisen. historia. libro vj. Marius ostio Liris euelsitus, atque Anariam suos continuare.

192 § *Cinefactum*, in cinerem dissolutum; figuratio, vt tepesfactū & labesfactū. Lucr. li. 2. At nos honorifico cinefactū te prope busto,

193 § *Coxendicas* coxas. Lucr. Caput collo sustentatur, truncus sustentetur à coxendicibus. Varr. de re rustica lib. j. Lata fronte, naribus simis, lato pectore, crassis coxendicibus.

194 § *Conditaneum*, quod condi, vel conditripotest, rectè dici. Varr. de re rustica lib. j. In agro crasso, & calido oleam conditaneā, radium maiorem, Salentinam orchitem, pausiam Serginam, colmineam albicerem.

195 § *Cenatus* vt pransus, vt potus, vt lotus, id est confecta cena. Varr. de vita populi Ro. lib. iij. Vnde eius conuiuium, qui trispharet in capitolio, videtur esse proprium, vt ipse potius domum reduceretur cenatus à conuiuio.

196 § *Cirros*, capitis crines. Varr. Cato, vel de liberis educandis: Itaque Ambracia primum capillum puerilem demptum, item cirros ad Apollinem ponere solent.

197 § *Catellus*. Var. Cato, vel de liberis educandis: Quare meliuscula [curæ] consuetudines pueriles illorum, qui suis catellis ministrant, quod edent.

D

198 § *Dextima* pro dextra. Varro *ἀριστερά*: Porro inde ab vno quoque compito ternæ viæ oriuntur, è quibus singulæ extumæ exitum ad caelos habent proprium: A primo compito dextimam viam munit Epicurus.

199 § *Desueui* illum pro desuefeci illum, id est, consuetudinem ei abstuli. Titinnius Gemina: Parasitos amoui, lenonem ædibus absternui, Desueui, ne quò ad cenam exiret extra consilium meum.

200 § *Dapalis cena* est anaplis dapibus plena. Titinnius, Varo: Toto fit in foco de lignis mihi dapalis cena.

201 § *Diuitant* pro diuites faciunt. Accius Atyanaete: Nihil credo auguribus, qui aures verbis diuitant Alienas, suas vt auro locupletent domos. Turpilius Thrasyleonte: Dij me diuitant.

202 § *Desquamat*, squamis exspoliat. Plau. Aul. Dromo desquama pisceis. tu Machærio Gongrum, murænam exdorsua quantū potes. Lucillius Satyrarum lib. vij. Sador, subellor, desquamor, punicor, ornor, Expilor, pingor.

203 § *Deartuare* est quasi per artus concidere. Plautus Captiuus: Tum igitur ego deum etus, deartuatus sum miser. Idem eadem: Dilacerauisti, deartuasti, atque opes confecisti.

204 § *Demoliri*, diruere. Sallustius Historiarum libro quarto: Pluteos rescindit, ac mutationes demolitur, locòque summo potitur.

205 § *Diuidos*, separatos. Accius Andromeda: Nòsque vt seorsum diuidos leto offerres.

206 § *Dispuluerare* est dissoluere. Næu. 40 Gymnastico: Saxa, filuas, lapides, mōtes diuicis, dispulueras.

207 § *Differitas* pro differentia. Lucre. li. iij. Tantaque in his rebus distantia, differitæque est.

208 § *Debilo*, debilis. Ennius li. viij. debilo homo.

209 § *Domutionem*. Pacuuius Hermonia: Nam solus Danaus hic domutionem dedit. Lucillius lib. xxvj. Domutionis cupidi, impetium regis penè imminuimus.

210 § *Designare* cum nota, & ignominia aliquid facere. Terentius Adelph. Illa, quæ ante facta sunt, Omitto. modò quid designauit?

211 § *Deblaterare* est obloqui, confingere. Lucillius lib. xxx. Deblaterat, plenus bonus rusticus concinit vnà.

212 § *Deleat*, nò quod deleatur, sed quod deleat. Varro Modio: Si displicebit, tam tibi

latum mare Partis, quantam spongiam deleat.

213 § *Datatim*, id est, iniucem dando. Plau. Curculione: Tum isti, qui ludunt serui scurrarum datatim in via. Afranius Homine: Datatim vxorem vt ludas. Pomponius Adelph. Quod ille dicit cum datatim in lecto tecum lusi. Nouius Exodio: In molis nò ludunt raptim pila datatim morfo.

214 § *Diuidia* est tædium. Acci. Armorum iudicio: Huius me diuidia cogit plus, quam est par, loqui. Turpilius Epiclero: Sperabam consilia mea diuidia tibi, cum atas accesset, non fore.

215 § *Dulcitas* dulcitus, pro dulcedo. Accius Tereo: O suauem linguæ sonitū, ò dulcitas conspirantis animæ. Cæcil. Syracus. Tanta huic inuastit in corda indulcitas. Cicero de deorum natura lib. iij. Quin etiam gustatus qui est sensus ex omnibus maximè voluptarius, quique dulcedine præter cæteros sensus commouetur.

216 § *Discorditas* pro discordia. Pacu. Hermonia: Quantamque ex discorditate cladem importem familia.

217 § *Deletio*. Lucil. lib. xxix. Deletionem nostri ad vnum exercitus.

218 § *Depeculassere*, ac deargentassere, & decalanticare. Lucil. lib. xxvj. Depeculassere aliqua sperans me, ac deargentassere, decalanticare eburneo speculo depeculassere.

219 § *Disflare* est statu disturbare. Plautus: Cuius tu legiones disflauisti spiritu. Lucil. li. xxvj. Pars disflatur vento, pars autem obriegescit frigore.

220 § *Danunt*, dant. Pacuuius Iliona: Dij me, & si perdunt, tamen esse ad vitam expectunt. Quod priusquam intereo, spatium vicifcendi danunt. Plautus Pseudolo: Cui seruitutem dij danunt lenoniam. Næuius Belli Pœnici lib. iij. Eam carnem victoribus danunt. Cæcilius Plocio: Patere quod datur, quando optata non danunt.

221 § *Deamare* vehementius amare. Afranius Vopilco: Voluptatem capio maximam, cruciari tua te culpa, qui det, & de illa pessuma, quam deamas, promerere.

222 § *Decollare*, collo deponere. Cæcilius, Notonificationi habes vide, tibi tradidi, in tuo collo est, decolles caue.

223 § *Degulasse*, est gulæ dedisse. Afran. Brundisinis: Imò iam dudum occubuisse, degulasse oportuit.

224 § *Delectare*, illicere, attrahere. Enn. Thyeste: Et me Apollo ipse delectat, ductat Delphicus. Quadrigarius Annalium libro quarto: Fabius de nocte cepit hostibus castra simul oppugnare, eum hostem delectare, dum collega id caperet, quod captabat.

225 *Delica*, explana, indica. Accius Achil-
le: Quare alia, ex crimine inimicorum, effu-
gere possis, delica. Cæcili. Obolostate: Immò
verò hæc antè folitus sum, res delicat. Titin-
nius libro quinto: Quid istuc est? aut istic si-
bi vult sermo? mater delica.

226 *Deuorare* absumere, eripere. Accius
Æneadis: Patrio exemplo, & me dicabo, atq;
animam deuorabo hostibus.

227 *Dignet*, dignos putet. Pacu. Iliona: 10
Quis deos infernos, quibus cœlestis, dignet
decorare hosteis?

228 *Debiliter*, debilitatè. Pacuuius: Misè-
ret me, lacrymis lingua debiliter stupet.

229 *Demagis*, valde magis. Lucillius libr.
xvj. Rex Corus ille duos hos ventos, Austrû,
atq; Aquilonem nouissimè alebat, solos de-
magis istos ex nimbo austellos, nec nos sene-
ces putare.

230 *Diu* pro die; vnde & interdû dici-
tur. Titinnius Fullonibus: Nec noctu, nec diu
licet fullonib? quiescât. Plau. Casina. Noctû-
que, & diu vt viro subdola sies. Idè Aulul. Nec
noctu, nec diu quietus vnquã eam, nûc dor-
miam.

231 *Dubitatum*, dubitanter. Cælius Anna-
lium libro tertio: Imperator conclamat de
medio, vt velites è sinistro cornu remouean-
tur, & Gallis non dubitatum immittantur. Si-
fenna Hist. lib. iij. Quod hostem non dubi-
tatum cum pluteis, ac scalis iter facere cerne-
bat.

232 *Discedere*, hiari, diuidi, distendi. Mar.
Tul. de officiis lib. iij. Hinc ille Gyges indu-
citur à Platone, qui cum terra discessisset mag-
nis quibusdam imbribus. Sifen. Hist. libro
iij. Armata dextera ducti, magisque in lati-
tudinem discedunt.

233 *Delegare*. veteres dispescere posue-
runt, vel disperire. Plautus Amph. Si cui fau-
tores delegatos viderint.

234 *Depfere* à Græco magis significan-
tiam, & originem trahit. Homerus Odyssæ,
μῆνεσι δὲ ψήφους μελιρῶνα. Var. Myst. Sed tibi
fortasse alius molit, & depfit.

235 *Dolatum* quod dolatum, vsu dicitur,
quod est percausum, vel abrasum, vel effossum.
Var. Agathone: Num nam cælatu in manu
dextera scyphus cæto dolitus artena ostentat
Mentoris? Ci cæto, dolatum, Academicorum
lib. iij. Non enim est ex saxo scalptus, aut è
robore dolatus.

236 *Descobinatis* faucis, & abrafis, ac de-
fectis. Varro Meleagris: Sin autem delecta-
tionis causa venamini, quanto satius est sal-
uis curibus in circo expectare, quàm his des-
cobinatis in silua currere?

237 *Deutarpagas*, quas Græci ἰδρυτῶνες
vocant, Latine voluit appellari. Varro Quin-
quatibus: Hic bipensiles forcipes, deutar-

pagæ.

238 *Defubulare*, perfodere. Var. Sesquiu-
lyse: Vnam veniam esse non amouisse duce vir-
tute, hanc esse nobilem, alteram Carneadem
defubulasse, bona corporis securum.

239 *Dormitio*. Var. Sexagesi: O stulta no-
stri pectoris dormitio vigilabis. Et alio loco
idem: Quid mihi cû somno, si dormitio tol-
litur?

240 *Dissentaneum*, discors, & dissentiens,
vt consentaneum contra. Nigidius: Eum lo-
cum facit dissentaneum.

241 *Decidua* quæ cadant, vt occidua quæ
occidant. Laberius: In altum finalium, non v-
bi caput, à foliis decidua folia pandit.

242 *Duodeuicesimo* ita vt duodecimo. Var-
ro Humanarum rerum libr. xvj. Mortuus est
anno duodeuicesimo. rex fuit xxj. Cato quar-
to Originum: Deinde duodeuicesimo anno
post dimissum bellum, quod 1111. & 11. an-
nos fuit, Carthaginensis sextum de cœdere
decernere.

243 *Diurnare* honestum verbum pro diu
vivere, & apud veterem prudentem auctori-
tatis incognitæ: Neque optimum quæque
inter nos sunt diurnare.

244 *Duritudo* pro duritia. Cato in Vetu-
rium: Qui illius, inquit, impudentiam norat,
& duritudinem.

245 *Delicia* numero singulari, quod aut-
rarum est, aut singulari. Plautus: Mea voluptas,
mea delicia.

246 *Diritas*, M. Tul. de senectute: Quan-
ta in altero diritas?

247 *Dirissimum*, seuerum. Varro Bimar-
go: Scæna quem senem Latina vidit dirissi-
mum.

248 *Diis* diuinis, ac iugibus. Varro. *diis*
λυγες: Quem nobilem diuinum lyras sol her-
moge quadam gubernans motibus diis vi-
get.

249 *Disteria* quasi dicta nonseria. Var-
ro *diis* *λυγες*: Quam mobile, Neq; orto psal-
ticiu attulit psalterium, Quibus sonant in
Græcia disteria.

250 *Dispalare* est separare. Sifenna Hist.
lib. iij. Dispalati ab signis digressi omnes, ac
dissipati. Idem: Tanto plures passim dispa-
lantur.

251 *Deloricare* dictû est scindere. Cic. de
Orat. lib. ij. Qui in causa peroranda non du-
bitauit excitare reum consularem, & eius di-
loricare tunicam, & iudicibus cieatricem ad-
uersam senis imperatoris ostendere.

252 *Diuitior*. Cic. de Oratore lib. iij. Inde
ille licentior, & diuitior fluxit dithyrambus.

253 *Deturbare*, deicere, demouere. Sallust.
lib. ij. Mœnibus deturbat. Virgil. lib. v. Puppi
deturbat ab alta. Et lib. vj. Inde alias animas,
quæ per iuga longa sedebant, Deturbat.

254 § *Diuidia*, vt dissensiones. Accius Phœnissis: ne horum diuidiæ, & discordiæ dissipent, & disturbent tantas etiam optimas ciuium diuitias.

255 § *Deintegrare*, diminuere. Cæcilius: Nomen virginis, nisi mirū est, deintegravit.

256 § *Deiugare*, deiungere, separare, dissociare. Pacuuius Chryse: Perque nostram egregiam vnanimitatē, quam memoria deiugat.

257 § *Denasci*, decrescere. Cassi. Hemina Annalium libro ij. Quæ nata sunt, ea omnia denasci aiunt.

E

258 § *Euirefcac*. Varro Prometheo lib. xv. Atque ex sanguibus dolore euirefcac colos.

259 § *Euallare* dictum excludam, & quasi extra vallum mittam. Titinnius Prælia: Quæ ego hodie extoitem hæc domo faciam pilaticem pallia euallauit: ô pulcrè. Varro, *ἔκτατον ἢ ἐὸς ἢ ἐξὸς τῶν πόρων*. Donec foras nos intus euallauerunt.

260 § *Excantare* significat excludere. Plaut. Bacch. Nam credo cuius excantare cor potest. Lucillius Satyra. lib. ij. Quæ ego nunc æmilio, præcanto, atque exigo, atque excanto. Varro Eumenid. Vbi vident se cantando ex ara excantare non posse, deripere incipiunt.

261 § *Extundere* est extorquere, vel intueri. Afranius Epistola: Atque adeo extundo, ex officio datur mihi custodiendus. Virgil. Georg. lib. j. Vt varias vsus meditando extunderet arteis Paullatim.

262 § *Exsculpere* est extorquere. Plaut. Ci stellaria: In quaestione vix exsculpsi, vt diceret. Lucillius Satyrarum lib. ij. Nunc nomen, iamque ex testibus ipse rogando Exsculpo, hæc dicam. Idem: Vt esurienti leoni ex ore exsculpere prædam.

263 § *E regione* positum est ex aduerso. Cic. Academ. lib. iij. Nec ego non ita vos etiam dicitis esse è regione nobis in contraria parte terræ, qui auerſis vestigiis stent nostra contra vestigia?

264 § *Exforbeo* pro exforbeam. Plaut. Epidico: Iam ego me conuertam in hirudines, atque horum exforbebo sanguinem. Turpilium Leucadia: Iam ego istam tibi tristitiam exforbebo.

265 § *Egurgitem* exhauriā significat. Plautus Epidico: Atque egurgitem domo prorsum.

266 § *Expapillato* brachio, quasi vsque ad papillam renudato. Plautus Milite glorioso: Id connexum in humero, læuo expapillato brachio.

267 § *Exos* dicitur sine osse. Lucret. lib. iij. Exos, & exanguis timidos perfluctuat artus.

268 § *Extrarium* quasi alienum. Afranius Suspecta: Vt me esse in hac re ducat abs te extrarium.

269 § *Errabundus* pro errans. Virgilius: Si quæ fortè ferant oculis sese obuia nostris Errabunda bouis vestigia.

270 § *Excandescencia*, iracundia, feruentia. Cicero Tusc. lib. iij. Libidini ira, excandescencia, odium, inimicitia, discordia. Idem eodem: Excandescencia autem est ira nascens, & sine modo existens.

271 § *Emungere* sine labore tollere. Terentius. Phorm. Emunxi argento senem.

272 § *Effutire* cum mendacio dicere. Terent. Phorm. Ne vos fortè imprudentes foris effutiretis. Cicero Tusc. lib. v. Nec hæc sic agit, vt ex tempore quasi effutire videatur. Lucretius: Mata licet simili ratione effutiat ore.

273 § *Eleuè*, maculauit. Lucil. lib. vj. Si hic vestimenta eleuit luto, ab eo risum magnum ad cachinum imprudens subiicit.

274 § *Eluicem*, purgationem. Lucil. libro xxvj. Vt eluicem facere per ventum velis.

275 § *Exponere* pro exempla boni ostendere. Cic. Academ. lib. ij. Frangere auaritiam, scelera ponere, vitam suam exponere ad imitandum iuuentuti.

276 § *Expetunt* pro volunt. Pacuuius Iliona: Dij me, etsi perdunt, tamen esse adiutam expetunt. Quod prius quam intereo, spatium vlciscendi danunt.

277 § *Expalpate*, elicere. Plaut. Pænulo: Quid faciam: exora, blandire, expalpa. Pompo. Collegio: Siquid expalpate possim ab illo. Plautus Vidul. Nunc seruus argentum à patre expalpabitur.

278 § *Expergo* pro expergefacio. Acci. Antigona: Heus vigiles properate, expergite pectora tarda Sopore, exurgite. Santra Nutius Bacchis: Extempo exite vadit qua genitrix, & omnis vocis expergit sono.

279 § *Extrahunt* pro exhibent. Afran. Auctione: Simul limen intrabo, illi extrahit illico.

280 § *Efflictim*, vehementer. Plautus Pænulo: Earum hic adolecens alteram efflictim perit. Pompon. Dotata: Scio pol te illam amare efflictim. Laberius Belonistria: Domina nostra priuignum suum amat efflictim.

281 § *Expulsim* dictum à frequenti pulsu. Varro lera parecte: Purgatum scito, quoniã videbis Romæ in foro ante ianienas pueros pila expulsim ludere. Nigidius Comment. lib. xx. Cuiusmodi genus aduerbiorum aduerbij motu, qua euenit in, pulsim, cursim.

282 § *Eluio* corruptus, & morbiferis operis tractus. M. Tul. de offic. lib. ij. Qui collectis cæteris causis eluionis pestilentia, vastitatis.

283 § *Exhiberi*, inferri. M. Tul. de off. lib. iij. Quod cum audiisset adolecens filius negotium exhiberi patri.

284 § *Equuleos* diminutiuum ab equis,

M. Tul. Hortensio dicit voluit: Vt igitur domitores equorum non verbera solum adhibent ad domandum, sed cibum etiam saepe subtrahunt, vt fame debilitetur equuleorum nimis effrenata vis. Varro Eumenidib. Neque furentem equuleum Damacrinum insanus equiso exhibebis morbi fluctibus educat vnquam. Pomponius Decuma fullonis: Vbi infili in cocleaturo equuleum, ibi tolutum tortor.

285 ¶ *Emancipatum* subnixum, deditum. M. Tul. de senectute: Ita senectus nimis honesta est, si seipsa defendit, si ius suum retinet, si nemini emancipata est, si vsque ad vltimum spiritum dominatur.

286 ¶ *Exiurare*, & deiurare, id est, valde iurare, vt deamare. Plaut. Amphitryone: Exiurasti te mihi dixisse per iocum.

287 ¶ *Exornare* ornare: vt exstruere, instruere. Plautus Aulul. Repudium rebus paratis, exornatis nuptiis. Virgil. Aeneid. lib. iij. Pulcramque vxorius urbem Exstruis. Cicero Tuscul. lib. ij. Modo est aliqua patientia, si nulla est, quid exornatur philosophia?

288 ¶ *Equiso* pro equite. Varro Triodire Tripilio: *ἰσὶ ἀπὸ τῆς κλισίας*. Nam vt equus qui ad vehendum est natus, tamen hic traditur magistro, vt equiso doceat tolutum: Idem Marcipore: Quam nautici equisones, per via qua ducerent loca. Idem Eumenidibus: Neque ferentem equuleum Damacrinum insanus equiso exhibebis morbi fluctibus educat vnquam.

389 ¶ *Eunuchare*. Varro Lege Mania: Si qui patriam maiorem parentem extinguit, in eo est culpa, quod facit pro sua parte is, qui se eunuchat, aut aliqua liberos producit.

290 ¶ *Equilam equam*. Varro Lege Mania: Nemo est tam negligens, quin summa diligentia eligat asinum, qui suam saliar equilam.

291 ¶ *Esurigo*, famas. Varro, *ἔστυς ἰσχυρῶς*: Vbi lubet, ire licet accubatum, accedo strenue, subtilim, quod esurigo fundebat costas.

292 ¶ *Ericium*. Varro Sexagesi: Se circumspexisse, atque inuenisse, cum dormire cepisset, tam glaber quam Socrates, gallum esse factum ericium pilis albis, cum proboscide.

293 ¶ *Elucifacere* dictum à Iude. Laberius: Sic cito fulgentis splendore pecuniae volo Elucifacere exitum aetatis meae.

294 ¶ *Exigor* pro à me exigitur. Cæcilius. Elchino: Ego illud minus nihilo exigor portorium.

295 ¶ *Edulcare* pro dulcius facere. Matius: Quapropter edulcare conuenit vitam, Cuiusque acerbas sensibus gubernare.

296 ¶ *Equitem* pro equo. Virg. Georg. lib. iij. Atque equitem docuere sub armis In-

stigare solo, & gressus glomerare superbos. 60

Ennius Anna. lib. vij. At non quadrupedes equites.

297 ¶ *Equitare* quoque Lucillius equum dicit, cum sit hominis equum insidentis: Quis hunc currere equum nos, atque equitare videmus, His equitat, curritque: oculis equitare videmus.

398 ¶ *Exsequantur* ab exequiis, vt conuiuantur & epulantur. Varro Bimargo: Ipsum propter vix liberti semiatrati exequantur.

299 ¶ *Exedra*. M. Tul. de offi. & de finibus bonorum & malorum lib. v. Sunt in ipsis locis indicia summorum virorum, tamen ego illa moueor exedra. Et de oratore lib. iij. Tunc dedita opera quiescentibus aliis in eam iam exedram venisse, in qua Crassus positio lectulo recubuisse.

300 ¶ *Ergo* positum pro ea causa. Virgilius lib. vj. Illius ergo Venimus, & magnos Erebi transnauius amnes. Sisenna Hist. lib. iij. Milites, vt lex Calpurnia concesserat, virtutis ergo ciuitate donati.

301 ¶ *Enixim* pro Enixè. Sisenna Hist. lib. iij. Ergo illos malos, & audaces semper enim contra fortunas, atque honores huius ordinis omnia fecisse, ac dixisse sentio.

302 ¶ *Exinanita*, euacuata. Sisenna Hist. li. iij. Denique exinanitas castris Romani, qui clauso se loco potuerant expedire.

303 ¶ *Exanclare* est perpeti, vel superare. Cicero Academicorum lib. iij. Credoque Clitomacho ita scribenti, vt Hercules quandam laborem exanclatum. Et Tuse. libro j. Quod cum exanclauisset omnes labores, tum incidere in mortis malum sempiternum.

304 ¶ *Eugium* media pars inter naturalia muliebricia. Lucil. Epodis Hymnis: Sine eugio ac destina. Laberius Centenario, Quare tam arduum ascendis, an concupisti eugium seindere?

305 ¶ *Exoticum*, aduentitium à Græco. Plaut. Must. Non omnes possunt olere vnguenta exotica.

306 ¶ *Ebriulare*, ebrium facere, & ebriacus ebrius. Lab. Cithera, Ebriulati mentem hilarem arripiunt. Idem Aulularia, Homo ebriacus somno sanari solet.

307 ¶ *Exfundere* à fundo auertere. Cælius Antipater lib. vij. Resp. amissa exfundato pulcerrimo oppido.

308 ¶ *Externauit*, vt consternauit, id est, dementem fecit. Carul. Ah misera assiduis quam luctibus externauit Spinofas Erycina ferens in pectore curas.

309 ¶ *Excissatum*, laniatum, vulneratum. Plautus Cistellaria: Capillo scisso, atque excissatis auribus.

310 ¶ *Edufam*, & Potinam deas praesides vult haberi puerorum. Varro Cato, vel delibris educandis: Cum pro cibo, & porione initia-

initiarent pueros, sacrificabantur ab edulibus Edulæ, & à potione Potinæ nutriti.

311 *Esculentum*, & escarium ab escis, & ab edendo dictum. Varro Cato, vel de liberis educandis: Fortunasse illos non natura præstare, si quid his datum sit esculentum. Plaut. Menæchmis: Ea enim ferè lenta vincula sunt escaria.

312 *Ephippium* tegmen equi ad mollem vecturam paratum. Varro Cato, vel de liberis educandis: Mihi puero modica vna fuit tunica, & toga sine fasciis calciamenti, equus sine ephippio, balneum non quotidianum, alueus rarus.

F

313 *Famulantur* pro seruiunt. M. Tullius de Repub. lib. iij. Est enim genus iniustæ seruitutis, cum hi sunt alterius, qui sui possunt esse; cum autem hi famulantur. Et de offic. lib. iij. Quam hi seruitutis famulatus, & seruientis voluntati.

314 *Firmitudo* pro firmitas. Plaut. Asinaria: Si istam firmitudinem animi obtines, salui sumus. M. Tullius de Repub. libro j. Habent æquabilitatem quandam, qua carere diutius vix possunt liberi, deinde firmitudinem.

315 *Fortunare* est prosperare, & omnibus bonis augere. Plaut. Trinummo: Dij fortunabunt nostra consilia. M. Tullius ad Curionem: Tibi patrimonium dij fortunent. Afranius Emancipato: Deos ego omnes, vt fortunassint, precor.

316 *Fallam* pro fallaciam. Nouius Decumis: Me non vocauit, ob eam rem hanc feci fallam.

317 *Ficitatem* dictum, vt oliuitatem, id est, fructus fici. Nouius: Ficitores omnes capiunt ficitatem, iners sine molestia.

318 *Fimbrie* sunt omnis extremitas. Næuius Lyeurgo: Vt videam Vulcani opera hæc flammis fieri flora.

319 *Famulitas* est seruitus. Accius Andromeda: Nam postquam paruus vos oppressit famulitas; Vis atque egestas, fama, formido, pudor. Pacuuius Atalanta: Quæ famulitas.

320 *Fidelitatem*, id est, fidem. Acc. Myrmidonibus: Nolo equidem, sed tu huic quæ sis quali in te fiet Fidelitate, ob fidam naturam viri Ignosce. Afran. Vopiseo: I intro astutum, perit opera, nimirum meæ Fidelitatis.

321 *Falsum* habuit, pro fefellit. Sallust. Iugurth. Neque eas res me falsum habuit.

322 *Famul*, famulus. Ennius lib. viij. Mortalem summum Fortuna repente Reddidit, vt summo regno, famul optimus esset.

323 *Flaccet*, languet, deficit. Lucillius lib. viij. Hic est Macedo si agron longius flaccet.

Accius Achille: An sceptrâ iam flaccet, ferat. Afran. Diuort. Disperij perturbata sunt, iam flaccet fortitudo. Ennius Thyeste: Inflaccebunt conditiones, repudiato, & reddito.

324 *Fulguriuit*, fulgorem fecit, vel fulmine afflauit. Nouius: Sanè à suo tonitruo clato fulguriuit Iupiter. Lucil. lib. xxvj. Laporum exauctorem maluanum, & fulguritatem arborum.

325 *Friget*, frigidum est. Virgilius lib. vj. Corpùsque lauant frigentis, & vngunt. Terent. Phorm. Abi, tange, si non totus friget, me eneca.

326 *Fauitorem*, fautorem. Lucillius lib. xxix. Fauitorem me tibi, amicum, amatorem putes.

327 *Folliculum* Lucillius posuit pro corpore, libro xxvj. Ego si quis sum, & quod folliculo nunc sum indutus, non queo.

328 *Fligi*, affligi. Liuius Ægistho: Ipse se in terram saucius fligit cadens. Accius *ἄνθρωπος μάχη*: Nec perdolescit fligi socios morte, campos contegi. Idem Ægistho: Heu cuiatis stirpem funditus fligi studeat.

329 *Fragescere*, frangi. Acc. Ægistho: Neque fera hominù pectora fragescunt, donec vim persenserint imperij. Idem Eurysace: Nunquam erit immanis, cum mea opera extinctum sciat, qui fragescat.

330 *Fuam*, sim vel siam. Pacuuius Duloresse: Responfa explanat, mandat ne matri fuat Cognoscendi vnquam, aut contuendi copia. Titinnius Fullonia: Perij hercle verò Tiberi, nunc tecum obsecro, Vt mihi subuenias, ego ne maialis fuam. Liuius Herm. Obsecro te Anticle matri ne quid tuæ aduorsus fuas. Afranius Promo: Caue ne pendeas, si fuas in quæstione. Ennius Hectoris Lyttis: At ego omnipotens te exposco, vt hoc consilium Achiuis auxiliij fuat.

331 *Facul* pro faciliter. huic contrarium est difficul. Lucil. lib. vj. Peccate impunè rati sunt Possè, & nobilitate facul propellere iniquos. Pacu. Teucro: Nos illum interea perficiendo propitiatus facul remur. Afranius Auctione: Haud facul (vt ait Pacuuius) femina inuenietur bona. Accius Meleagro: Erat vile istuc ferre aduorsum fortunam facul. Varro Bimargo: Quod vtrum sit magnum an paruum facul, an difficul.

332 *Famulanter* pro suppliciter. Acc. Tereoo: Deuincat mone natum Semela assure, & famulanter pete.

333 *Fluctuatim*, iactanter, & solutè. Afranius Pompa: Tene tu, in medio nemo est, magnifice volo fluctuatim ire ad illum, accipe hoc tegmen tu & sustine.

334 *Fortunatim*, prosperè. Ennius Annalibus: Mi reliquæ fidei, regno vobisque Quiritibus Se fortunatim feliciter, ac bene vortat.

aut dignitatem sibi esse excusationi.

360 ¶ *Grauedinosi*. Cic. Tul. li. iij. Itaque dicimus grauedinosos, quosdam torminosos.

361 ¶ *Grallatores* sunt collobathrarij. Grallæ enim sunt fustes, quis innituntur. Varro: Mutuum muli scabunt, Græcè *ἀει ἀρρομοῦ*: Grallatores, qui gradiuntur grallis, quæ sunt perticæ lignæ ab homine isto, qui in ista tangitur, sicilianimi nostri sunt, galex crura, ac pedes nostri effiare *κινῶσι*, sed ab animo mouentur.

362 ¶ *Grandiloqui*. Cic. Orat. Nam & grandiloqui, ut ita dicam, fuerunt cum ampla & sententiarum grauitate, & maiestate verborum. Et Tusculanar. lib. v. Quid tandem isti grandiloqui contra hæc duo, quæ maximè angunt.

363 ¶ *Guttatim*. Plautus Mercatore: Cor guttatim contabescit, quasi in aqua indideris salem. Enn. Hecuba: Vide, hinc meæ, inquam, lacrymæ guttatim cadunt.

364 ¶ *Gracilitudo*, & gracilens pro gracilis: & gracilentum pro gracili: & gracilium pro gracilitate. Acc. Amphitryone: Tamen ista tua gracilitudo propemodum & luctus facit ne dubitem. Ennius lib. vij. Deducunt habiles gladios filo gracilento. Næuius Proteflao: Demia gracilentis colorem, dum ex hoc gracilens fit. Turp. Canephoro: Nosti, quam sit gracili corpore?

365 ¶ *Grandæuitas*. Acc. Alcæone: Quia nec vos, nec illi impune irriderent meam grandæuitatem. Idem Bacchis: Quia neque uetustas, neque mors, neque grandæuitas. Pacuuius Hermiona: Quod tamen ipsa orbitas grandæuitasque Pelei per penuriam stirpis lubaxet.

366 ¶ *Geminitudinem*. Pacuuius Atalanta: Habeo ego istam, qui distinguam inter vos, geminitudinem.

367 ¶ *Gnaritas*, scientiæ. Sallustius Hist. lib. iij. Diuersa, uti solet, rebus perditis capessunt, Namque alij, fiducia gnaritaris locorum, occultam fugam sparsi globis eruptionem tentauerunt.

368 ¶ *Gallulare*, pubescere. Nou. Exod. Puerum mulieri præstare nemo scit quanto melior sit, cuius vox gallulascit, cuius iam ramus roborascit.

369 ¶ *Gratulari*, gratias agere. Enn. Hec. Iupiter tibi summe tandem malè re gesta gratulor. Næu. Belli Pœnici lib. iij. Is qui sursum ad cælum sustulit suas res Animulus gratulabatur Diuis; Afran. Ciner. Quod saluus uenis, melius est, gratulor Diis.

370 ¶ *Garrire*, quasi ineptè strepere. Cic. de Orat. li. ij. Nam & seclis multis ante gymnasia inuenta sunt, quam in his philosophi garrire ceperunt.

371 ¶ *Gargaridiare*. Varr. Epist. ad Fufum:

Quintiporis clodiant foriæ ac poemata eius, gargaridians dices, o fortuna, o fors fortuna.

372 ¶ *Gallinas*. Cic. Acad. lib. iij. Qui gallinas alere permultas quæstus causa foleret. Idem lib. ij. Cum ouum inspexerat, quæ gallina peperisset, dicere solebat.

373 ¶ *Gabalum* crucem dici veteres uolunt. Var. *ἀμφοτερουσῆς*, *ἀπὸ γινάργου*: Nos Barbari, quod innocentes in gabalum suffigimus homines, vos non Barbari noxios abluuimus.

374 ¶ *Genialis*, hospitalis. Santra de Antiquitate uerborum lib. iij. Scis enim Geniales homines ab antiquis appellatos, qui ad inuitandum, & largius apparandum cibum promptiores essent.

375 ¶ *Gangrena*, est cancer. Lucil. lib. j. Serpere uti gangrena malo, ad quem herpeptica posset. Var. *ἀπὸ γάγγρης*: Non vituperamus, cum sciamus dictum præcidi oportere, si ob eam rem gangrena non sit ad brachium uentura. Idem de uita populi Rom. lib. iij. Quod facilius animaduertatur pro omnes articulos populi hanc mali gangrenam sanguinolentam permeasse.

376 ¶ *Genium*, parsimoniam. Terent. Phormione: Suum defraudans Genium comparat miser. Lucil. lib. xxvi. Curet ægrotum, sumptum homini præbeat, Genium suum defruadet, alij parcat.

377 ¶ *Genus*, gulosi. Lucil. li. xxx. Illo quid fiat lamia, & Pittho *ἰσὺς δόρυς*: Quod ueniunt genæ illæ uetulæ, improbæ, ineptæ.

378 ¶ *Glumam*, Varro folliculum grani frumentarij dici putat de re rustica lib. i. Graminum dictum, quod est intimum solidum: gluma, qui est folliculus eius: arista, quæ ut acus tenuis longè eminet [è gluma.]

379 ¶ *Gerdus*. Lucil. lib. xxx. Curare domi sunt Gerdus, ancillæ, pueri, zonarius, textor.

380 ¶ *Grauidauit*, impleuit. Cæcil. Titthe: Per mysteria hic inhonestè grauidauit probro.

381 ¶ *Germanitus*, fideliter, dictum à germanitate. Pomp. Præfecto morum: Ut si quis est amico amicus, gaudet si quid euenit boni, cui amicus est germanitus.

382 ¶ *Generosum*, nobile, uel forte. M. Tul. de offic. lib. iij. Cùmque de imperio certamen esset cum rege generoso, ac potenti.

383 ¶ *Gratosum*, multæ gratiæ. M. Tul. de offic. lib. iij. Ut argentarius qui esset apud omnes ordines gratosus.

384 ¶ *Gratificari*, gratiū facere. M. Tul. Hort. Quare egredere quæso, & gratificare reipu.

385 ¶ *Gerra*, nugæ, ineptiæ, & sunt gerræ fascini, qui sic in Naxo insula Veneris ab incolis appellatur. Plaut. Asin. Gerræ. Qui sese parere apparent huius legibus profectò. Idem: Hic adertit ctedo cogerro meus, ut col-

lufor meus, qui eandem exerceat nugas. Cælius Portitor: Cur depopulator geræ?

386 § *Gallare* vt est bacchari. Varro: Cùm illo vento, video Gallorum frequentiam in templo, qui dum effena hora, nam ad latera imponeret ædilis signosiæ, & deam gallantes vario retinebant studio eodẽ. Nam quæ venustas hic adest gallantibus.

387 § *Ganeones* à ganeis dicti, vt popinones, & sunt loca vinulentia, ac libidini apta. Varro Modio: Et hoc interest inter Epicurũ & ganeones nostros, quibus modulus est vitæ culina. M. Tullius in Catilinam: Quis ganeo? quis adulter? quæ mulier infamis? quis corruptor iuuentutis est?

388 § *Glubere*, dilstringere. Varro de re rustica lib. i. Durities enim ea, quod non solam stringit bacam, sed etiam ramos glubit, ac relinquit ad gelicidium resectos.

389 § *Gramia*, pituita oculorum. Cæcil. 20 Gramosis oculis ipsa, atratis dentibus.

390 § *Gigeria*, intestina gallinarum cum his, & ita cocta. Lucill. l. viij. Gigeria sunt, siue adeo hepatica.

391 § *Glis* nominatiuus ab eo, quod sunt glires. Laberius in aquis caldis: Etiam hic me optimus somnus premit, opprimitur glis. Plautus genitiuo plurali: glirium examina.

392 § *Genius* generis [deus] Laberius Imagine: Genius generis nostri patens.

H

393 § *Habentia*, vt industria, sapientia, concordia. Claud. lib. vij. Animos eorum habentia inflarat, ab eo, quod est habere.

394 § *Hora*, iuuentutis Dea. Ennius Annalium lib. j. Te Quirine pater veneror, Horamque Quirini.

395 § *Halec* genere neutro. Plaut. Aulul. Qui mihi olera cruda ponunt, halec danunt. Horat. lib. ij. Sermon. Ego fecem primus & halec Inueni.

396 § *Halophantam*, aut sycophantam hominum genus nequam, quod ob suenda mendacia miserima mercede conducitur. Plaut. Halophantam, an sycophantam magis esse dicam nescio. Et alius nobilitatis obscuræ. Halophantam mendacem velit.

397 § *Hippocampi* equi marini à flexu caudarum, quæ piscosæ sunt, & est Græcũ. Menander: Vehutos hippocampus in æternæ vultus seire nocitur Delphino cinctis vehiculis, hippocampisque asperis. Lucillius transuerso ordine posuit hippocampi elephanto camillos.

398 § *Hara* est porcorum stabulum. Var. Prometh. lib. j. In tenebris, ac suilli viuunt, nisi non forum hara, atque homines, qui nunc plerique, sues sunt existimandi. Cicero in Pisonem: Ex hara productæ non schola.

399 § *Hilaritudinem*, pro hilaritate. Plautus Milite glorioso: Sine, animo obsequere mecum, atque onera te hilaritudine.

400 § *Hiscere* est propriè loqui. Acc. Armorum iudicio: Hem vereor plus, quàm fas est captiuum, hiscere.

401 § *Honestitudo*, pro honestas. Accius Oenom. Horrida honestitudo Europæ principium primo ex loco. Idem Myrmidonibus: Tua honestitudo Danaos decipit diu.

402 § *Hilum*, breue quoddam. Lucill. libro xxx. Quodque tuas laudes culpas, non proficis hilum. Cicero Tusculan. lib. j. Num illud quod Sisyphus versat Saxum, sudans nitendo, neque proficit hilum?

403 § *Hornum* ipsius anni. Lucillius lib. xxvij. Vtrum nano an horno te abstuleris à viro. Varro Eumen. Cùm in eo essem occupatus, atque in schola curarem, inscribit Scætius horno per Dionysia.

404 § *Hilaresco*. Varro Epistolar. Latina. libro j. In votum amicorum domus fumat, hilaresco.

405 § *Hostire* est comprimere, retundere. dictum ab hostia. Pacuius Teuc. Nisi coerco proteruitatem, atque hostio ferociam. Hostire, offendere, cedere. Nunc quod meum admissum nocens hostit voluntatem tuam.

406 § *Hallucinari*, aberrare, & non consistere, atque dissolui, obstupesceri, atque tardari honestè veteres dixerunt, vt est: Et assiduo oscitantem vidit, atque illius quidem delicatissimas mentis, & corporis hallucinationes.

407 § *Hilaretur*, iucundetur. M. Tull. de finib. bonorum & malorũ lib. ij. Verum hoc loco sumo verbis his eandem certè vim voluptatis Epicurum nosse, quàm ceteros. omnes enim iucundum motum, quo sensus hilaretur, Græcè ἠδονή, Latine voluptatem vocant.

408 § *Hebes* positum pro obscuro, aut obtuso. Cicero Academicorum lib. ij. Quid Lunæ, quæ liniamenta sunt, potèstne dicere, cuius & nascentis, & senescentis aliàs hebetiora, aliàs acutiora videntur cornua?

409 § *Hinnos* vel hinnas sub quo sensu accipere debeamus, Varro designat: ait enim, ex equis, & hinnulis, qui nascantur, hinnos vocari.

410 § *Hillas* intestina veteres esse dixerunt. Vnde Bohilla oppidũ in Italia, quod eò bos intestina vulnere trahens aduenerit. Laber. Lambit item hillam cocus, si lumbũ adussit flagris pæditur. Idem Carulario: Nève aliter hunc pædicabis, quomodo video adolescenti nostro cædis hillas.

411 § *Hinnibunde* pro hinnienter ab eo, quod

quod est hinno. Claudius Annalium lib. xvj. Equi hinnibundè inter se spargentes terram calcibus.

I

412 *Incuruisere*. Cicero de Oratore lib. ij. Vt bacarum vbertate incuruisere. Ita & Tusc. lib. i.

413 *Infinatam*. Cicero Academic. libro iij. At hoc Anaximandro populari & sodali suo nõ persuasit. Is enim infinitatem rerum atque naturæ dixit esse, è qua omnia gignerentur.

414 *Insanitas*. Cicero Tusc. lib. iij. Inspicientia autem quasi insanitas quædam, quæ esset insania, eademque dementia. Var. Eumen. Apage in directum à domo nostra istam insanitatem.

415 *Infractionem*, torporem. Cicero Tusc. lib. iij. In quem cadat ægritudo, cadere in eum timorem, & infractionem quidem animi.

416 *Inglandes*, agrestes nuces. Cicero Tusc. lib. v. Instituitque, vt candentibus inglandum putaminibus barbam sibi, & capillum adurerent.

417 *Ingeneraretur*, vt innasceretur. Cicero Academic. lib. iij. In tanta animalium varietate homini vt soli cupiditas ingeneraretur cognitionis, & scientiæ.

418 *Inuenilitas* pro iuuentus. Var. Tithon. *scilicet*: Quam dereliquit multicupida inuenilitas.

419 *Itum* pro incessu. Titin. Setina: Itum, gestum, amictum qui videbant eius.

420 *Implicare* positum pro ornare. Afran. Brundisin. In parte inferiore hic implicabatur caput fateor.

421 *Inanis* pro inanitate. Plaut. Aulular. Ita inanis sunt oppleta, atque araneis.

422 *Inicitus* dicitur egestas. Plautus Trinummo: Alij exfulatum abierunt, alij emortui, alij se suspendere. Hæc nunc hic cuius est, vt ad incitas redactus est? Idem Pœnulo: Profecto ad incitas lenonem rediger, si eas abduxerit. Lucillius Satyrarum libro iij. Illud ad incitas enim redit, atque interuentionem. Idem lib. xv. Villicum Aristocratem mediastinum, atque bubulcum Commanducatus corripit, ad incitas adegit.

423 *Incertat*, incertum facit. Pacuuius Duloreste: Sed ne incertat dictio, quam rem expedi. Plautus Epidico: Longa dies meum incertat animum.

424 *Icit* significat percussit, ab ictu. Plautus Truculento: Frenidit, icit femur. Idem Aulularia: Ibi vt piscabar, fuscina ici vidulum. Pacuuius Azmorum iudicio: Nam canis Quando est percussa lapide non tam illum appetit, Qui se icit, quam illum ipsam lapidem, quo icta est, petit. Afranius Simu-

lante: Offendit, frangit, rumpit, icit poculo. Cæcilius de mandatis: Si vquam quisquam vidit, quem catapultæ, aut balistæ icerit. Lucretius libro iij. Esse animam cum animo coniunctam, quæ cum animi vi Perculsa est, exinde propellit corpus & icit. Turpilius Demetrio: Nam si iceris me posthac, credas mihi velim, Inquit, tum quid censes? dolebit scilicet. Næuius Danaë: Quæ quondam fulmine icit Iupiter.

425 *Innuere* quasi vno inuadere, & arripere. Lucil. lib. xv. Aut qui nummos tristis inuocat.

426 *Infolium*, infolitum. Afranius Crimine: Orbitatem senectuti tuæ malam metui, Quod infolium non venit cæco ac dementi. Idem Virgine: Ne veniret, quod nunc agitur infolium.

427 *Inibi* pro sic, & mox. Afranius Ma terteris: Postquam se vidit inibi esse gignatam, paruulam fororibus commendat. Cæcilius Plocio: Liberne es? Non sum, verum inibi est. Pacuuius Iliona: Profecto aut inibi est, tam iam potiuntur frugum.

428 *Ignora*, id est, insciæ. Næuius Lycurgo: Ignoræ iteris sumus, tute scis.

429 *Iniurie* dictum pro iniuriose. Næuius Lycurgo: Oderunt Dij homines. Iniuriose egone, an ille iniuriæ facimus?

430 *Incilare* est increpare, vel improbare. Accius Meleagro: Quis erit qui non me spernens, incilans probris, Sermone indecorans, turpi fama differet? Idem Clytemnestra: Matre meo iure factum incilas, genitorem iniustum approbas. Pacuuius Duloreste: Siquis hac me oratione incilet, quid respondeam? Lucil. lib. xxx. Nunc Cai quoniam incilans nos lædis vicissim.

431 *Innubere* positum pro transire, quod hæc quæ nubunt, ad domos maritorum transeunt. Lucillius Satyrarum libro sexto: Suam enim inuadere, atque innubere censent.

432 *Infestum* mare haberet, pro, mare latrocinando infestaret. M. Tullius de republica lib. iij. Nam cum quæreretur ex eo quo scelere compulsus mare haberet infestum vno myoparone, eodem inquit, quo tu orbem terræ.

433 *Imbrices*, ac tegulas. Sisenna Histor. lib. iij. Dissipatis imbricum fragminibus, ac testis tegularum.

434 *Impigritas* pro impigritia. M. Tullius de republ. lib. iij. Numquam viri fortissimi fortitudinis, impigritatis, patientiæ.

435 *Intolerabilis*, id est, qui tolerari non possit. Afranius Priuigno: Quod si fecisset pauld sapius: didicisset is ferre, & non esse intolerabilis.

436 *Inconſulti* quibus conſulentibus religio nihil diceret. Virgilius *Aeneid.* lib. vj. *Inconſulti* abeunt, ſedemque odere Sibyllæ.

437 *Illuuiæ*, ſordes. Virgilius *Aeneid.* lib. iij. Reſpicimus, dira illuuiæ. Lucillius libro xx. *Illuuiæ*, ſcabies oculos huic denique petigo. Conſcendere. Varro Manio: Ac periret ſquale, ſcabiæque, illuuiæ, & vaſtitudine. Lucillius lib. xxxvj. Hic cruciatur fame, frigore, illuuiæ, inualnicie, ſin profundie, incuria.

438 *Inuidioſum*, quod ſit vitabile ad videndum. Lucillius libro xxvj. Squalitate, ſumma ſcabiæ, ſumma in ærumna obrutam Neque inimicis inuidioſam, neque amico exoptabilem.

439 *Indulgitate* pro indulgentia. Siſenna Hiſtor. lib. iij. Baſſus aſſiduitate, indulgitate victus.

440 *Ientare*. Afranius Buccone adoptato: Ientare nulla inuitat. Plautus Cur. Quid antepones Veneri ientaculi? Afranius Crimine: Hæc ieiuna ientavit. Varro Marcipore: Vt eat, ac repub. adminiſtret, quod pulli ientent.

441 *Ignauit*, ignauium fecit. Accius *Æne.* aur Decio: Fateor, ſed ſæpe ignauit fortem in ſpe expectatio.

442 *Inaudire*, audire. M. Tullius ad Panſam lib. i. Quorum erupit illa vox, de qua ego ex te primum quiddam inaudieram. Nouius Maleuolo: Vnde hoc tam repente iucundum inaudiui melum? Pacuuius Armorum iudicio: Quod ego inaudiui, accipite, & quid ſit factum opus, decernite. Afranius Diuortio: Nouis dictis, quaſo, ne ille inaudiat.

443 *Inſelicitent*, inſelicitem faciant. Cæcilius Nauclero: Vt te Dij omnes inſelicitent cum malè monita memoria. Plautus Pœnulo: Dij illum inſelicitent omnes.

444 *Iniquat*. Laberius Nuptiis: Equum animum indignanti iniquat contumelia.

445 *Integrare*, redintegrare. Virgilius Georg. libro quarto: Ramoſque ſedens miſerabile carmen Integrat. Accius Antenoridis: Nanque huic inuenio, vt mea ope opes togæ integrent. Pacuuius Chryſe: Sed ceſſo inimicitiamſ integrare. Siſenna Hiſt lib. iij. Vltro citroque integrant in oppido cædem.

446 *Iraſcere* pro irafci. Pomponius Ariſta: Noli quaſo irafcere. More ſit, moriri ſuam quiſque vxorem vt veliq. Nigidius Commento grammatico lib. j. Ita irafcere, quid nunc irafcitur?

447 *Iandiu* pro olim. Turpilius Hetera: Rhodiæſtis eſt, ſed iſtuc commigravit iandiu. Ennius Alemæone: Factum eſt iandiu. Cæcilius *in iandiuſ*: Liber eſſem iandiu

ſi habuiſſem ingenioſos coamatores mihi. Liuius Aiace: Mirum videtur quod ſit factum iandiu.

448 *Incurſum* pro celeriter. Cæcilius Falacia: Nullus ſum, niſi meam rem iam omnem propero incurſum perdere.

449 *Indiſcriminatim*, indifferenter. Varro de lingua Latina lib. xvij. Quibus nos in hoc libro, proinde vt nihil interſit, vt emur indiſcriminatim, & promiſcuae.

450 *Inſanum* pro inſanè, vt immanè pro immaniter. Plautus Neruo: Inſanum valde vterque deamat. Salluſt. lib. ii. Immane quantum animi exarſere. Nomen poſitum pro aduerbio.

451 *Iuxtim* pro iuxta. Siſenna ab vrbe condita: Iuxtim Numicium flumen obruncatur. Liuius *Ægiſtho*: In ſedes collocat ſe regias, Clytemneſtra iuxtim, tertias natæ occupant.

452 *Inanima*, ſine anima. M. Tul. de offici. libro ij. Quæ ergo ad vitam hominum tuendam pertinent, partim ſunt inanima, vt aurum, argentum. Et Hortenſio: Nam cum omnis ſolertia admiranda eſt, rum ea quæ efficit, vt, inanima quæ ſunt, viuere, & ſpirare videantur.

453 *Indolentiam* nouè M. Tul. quod ſine dolore ſit, de offici. lib. ij. Vt qui rem expetendam vel voluptate, vel indolentia metiuntur.

454 *Indicare* promittere, addicere. M. Tul. de offici. lib. iij. Scæuola Publij filius cum poſtularet vt ſibi fundus, cuius emptor erat, ſemel indicaretur.

455 *Inepitudo* pro ineptia. Cæcilius *in nepitudoſum*: Qui homo ineptitudinis cumulat, cultum oblitus eſt.

456 *Igitur* poſitum pro poſtea. Plautus Amphit. Sin aliter eſſent animati, neque dēt, quæ petat: ſeſe igitur ſumma vi, viriſque eorum oppidum expugnare.

457 *Inuolare*, irruere, euolare, vel inſillire, vel inuadere. Plautus Amphit. Cum clamore inuolant impetu alacri. Cicero de Oratore lib. iij. Iſta prudentia, doctrinæ que poſſeſſio, in quam homines caducam quaſi, atque vacuam, abundantes otio nouis occupatis inuolauerunt.

458 *Iudicatum*, atque *indictum*. Plaut. Afſinaria: Malè cubandum eſt: iudicatum me vxor duxit domum.

459 *Impendio* pro magis. Plautus Aulularia: Atque ille verò minus, minùſque impendio Curare, minùſque impetire honoribus.

460 *Indiſcere*, petere, uſurpare. Plaut. Aulularia: Nec partem tibi adeo cui ſit indiſces, neque ſurem excipies.

461 *Incuſtatum*, ornatum, cruſtis coopertum.

pertum. Varro τὰ φῆ μάλιστα ἀδόξατα, pauimenta, & parietes crustatos.

462 ¶ *Impotens* valde potens. Cicero Tul. lib. v. Qui nihil metuant, nihil agant, nihil concupiscant, nulla impotentia efferantur.

463 ¶ *Inauditum*, quod non audiat, in veteribus prudentibus lectum est: Quædam animalium aliud alio [sensu] carent, & à natura gignuntur, aut inodora, aut inaudita.

464 ¶ *Infestum* aliud, aliud insensum. M. Tul. pro Plancio: Dolebam, iudices, & acerbè ferebam, si huius salus ob eam ipsam causam esset infestior, quod is meam salutem atque vitam sua benevolentia, præsidio, custodiâque texisset.

465 ¶ *Ignarum*, quod nesciat cur aliquid sit, incognitum. Virgilius: Ignarum Laurens habet ora mimanta. Sallustius Iugurthino bello: Amore humanæ cupiditatis ignara visendi.

466 ¶ *Illatebrare* à latebris honestissimè dictum. Cælius Annal. lib. i. Arma plerique abiciunt, atque incermes in latebras se illatebrant.

467 ¶ *Inimicitia* numero singulari. Ennius: Eo ego ingenio natus sum, amicitiam atque inimicitiam in frontem promptam gero.

468 ¶ *Impune*, quod est impudens. Lucil. libro ij. Homo impuratus, & impunè est raptus.

469 ¶ *Infinio* quasi sine fine, & indefinitio. Cicero de finibus bonorum & malorum lib. j. Quorum incursionem non solum videamus, sed etiam cogitemus. Infinitio ipsa, quam ἀπειρία vocant, tota ab illo est.

470 ¶ *Impopulum* pro ad populum. Sifen. Hist. lib. ij. Scruulum eius præmio libertatis inductum magno cum tumultu conuentum in populum perduxit armatum.

471 ¶ *Immissum* pro demissum, prominens & longius pendens. Sisenna Hist. lib. ij. Complures menses barba immissa, & intonso capillo. Virgilius Æneidos lib. ij. Respicimus, dira illuies immissaque barba.

472 ¶ *Iusso*, pro iussu. Sisenna Historiarum lib. iij. Tamen Tudertibus Senatufconsulto & populi iusso dat ciuitatem.

473 ¶ *Iactuose* positum pro iactantes. Cicero Oratore: Cum sint luminoso, & quasi iactuose partes duæ.

474 ¶ *Incisim* [quasi simul] Cicero Oratore: Hæc quidem duo binis pedibus incisim, deinde membratim dicere solebas.

475 ¶ *Importatum* pro illatum, quomodo exportatum ablatum. Cicero Oratore: Publicis rebus, quæ adiumenta per homines eloquentissimos importata. Idem lib. ij. Modò enim hæc ista sunt importata.

476 ¶ *Inspicitores* sunt falsi criminis obiectores.

Cicero de Oratore lib. j. Non intelligebat, ut si illi inficiatores probassent iudici, ante peritam esse pecuniam, quam esset cæpta deberi.

477 ¶ *Insignite* cum indicio nota. Cicero de Oratore lib. ij. Nec improbum notari, ac vituperari insignite posse.

478 ¶ *Inuitius* ab eo quod est inuitus. Cicero de Oratore lib. ij. Quem ego paullo sciebam vel impudentius, vel inuitius. Nolo enim dicere de tam suavi homine fastidiosius.

479 ¶ *Inextinguibilis*. Varro Cato, vel de liberis educandis: Male enim consuetudo diu importata est inextinguibilis.

480 ¶ *Innumera* pro innumerabili. Lucretius libro ij. Non est vna sed numero magis innumera.

L.

481 ¶ *Later*. Varro ἡκατόμυθος, ἢ δὲ δυοῖν: Ladon fluens sub Sardibus flumen tulit Aureum later, quod cõquadrauit religio. Idem Sesequialysse: Vbi educantur barbati, innumerales Lateres aureos habuisse. Idem Manio: Hic ut quadrato latere stipatæ strues.

482 ¶ *Lutani*, pro luti. Varro ἡκατόμυθος, ἢ δυοῖν: Habes qui, & cuius rei causa fecerim hecatombem, in quo ego (ut puto) quoniam est luere soluere, lutani.

483 ¶ *Lucius*. Varro ἡκατόμυθος, ἢ δυοῖν: Ac nulla ambrosia, ac nectar, & non alium, & sardæ, Panis penia, lucus cibus qui purissimus multo est. Idem ὀκταμαχία, ἢ τεσσάρων: Vinum, remma lucus nihil adiuvat istam. Afranius Fratris: Pistori nouat cur non scribitario, ut mittat fratris filio luculentulus.

484 ¶ *Longurio*, id est, longus. Varro Triphalo: ἢ ἀβέντητος: Ego nihil narro, ad hoc ita curat qui ante me est nescio qui longurio.

485 ¶ *Lotiolente* dictum veluti lutulente, à lotio: Titinius Varro: Lotiolente flocci fiet & cuculator.

486 ¶ *Lenitudine* pro lenitate. Turpillius Philopatro: Mira lenitudine, ac suauitate abundat. Cicero Tul. lib. iij. Lenitudo orationis, mollitudo corporis, ea sibi bona ducens, quid erit in philosophi grauitate? Et in Verrem: Quanta me tua, non mea lenitudo.

487 ¶ *Latitudinem* pro latitia. Accius Alcaone: Ut me repositum immerentem repentino nuntio alacrem reddidisti, ac me ex citasti ex luctu in latitudinem. Idem Bach. Quanta in venando affectu est latitudine?

488 ¶ *Largitas* pro largitione. Turp. Paraterusa: Eho dic mihi, an oblata obsecro es eius crebras mansiones ad amicam, & sumpti largitatem? M. Tul. de Republica libro ij. Pyrrhi videt largitas acos, aut Samnitium copia Curio defueunt.

489 ¶ *Luminosum* positum pro claro. Cicero Oratore: Tum sunt maximè luminose, & quasi iactuose partes duæ.

490 ¶ *Lusus*, vel lusio, qui ab omnibus ludus dicitur. Var. Marci pore: Vtri magis sunt pueri, hi pusilli nigri, qui spectant nundinam, vt magister dimittat lusum. Idem, Cato vel de liberis educandis: Ab huiuscemodi lusionibus, 10 radices crudelitas agere solet.

491 ¶ *Laboriosum*, in quo laboretur. Galus Poematis: Durum rus fugite laboriosum.

492 ¶ *Laxitas*, laxitudo. Sallust. Hist. lib. iij. Simul eos, & cunctos iam inclinatos laxitas, & loci plures cohortes, atque omnes, vt in secunda re, pariter acre inuadunt. M. Tul. de off. lib. j. Et admittenda hominum cuiusque modi multitudo, adhibenda cura est laxitatis.

493 ¶ *Lamentas* pro lamentationes. Pacu. Hermiona: Lamentas fletus facere compendi licet.

494 ¶ *Latare*, & latiscere, & latificare. Liuius Ægitho: Iamne oculos specie latauisti optabili: Accius Pelopidis: Et te vt triplici latarem bono. Sifen. lib. iij. Vtrum ne viri cultu erga se mortalium letiscant: an superna agentes humana negligant.

495 ¶ *Litterosus*, litteratus. Cassius Hemina Annalium lib. iij. Homo merè litterosus.

496 ¶ *Latibulet*, & latibuletur pro lateat. Nauius Erotopægnion: Nocte vt opertus amictu latibuletur. Accius Putatoribus: Progredere, & ne quis latibuletur prospice.

497 ¶ *Lupari* vt scortari, vel prostitui, Turp. Acta: Atque scalis cum meretrice è nostro ornatu per vias lupantur. Lucil. lib. v. Et Diuos thure precemur Consilium, fas si placeat, tunc impudè superbis.

498 ¶ *Lutescit* honestè dictum in poematis, tamen auctoritatis sit ignobilis. Sanguine diluitur tellus, caua terra lutescit.

499 ¶ *Libellionem* vt tabellionem. Varr. Manio: Tum ad me fuerunt, qui libellionem esse sciebant.

500 ¶ *Limum* obtortum. Varro Manio: Alter alieno sciens, sed limus intra limites culinae.

501 ¶ *Lacessere* positum pro prouocare. Cicero Oratore: Et Aristoteles Socratem lacessuit, & Xenophontis voce Musas quasi locutas ferunt. Et Tul. lib. v. Impulsi sumus ad philosophiæ scriptionem, verum etiam lacessiti.

502 ¶ *Lentitudine* pro lenitate. Cicero lib. Tul. iij. Eamque quam lenitatem nos dicimus, vitioso lentitudinis nomine appellant.

503 ¶ *Lee* pro læxæ. Lucret. lib. v. Irritata læx iaciebant corpora saltu.

504 ¶ *Ligellum*, tuguriolum, domicilium breue. Plautus Aulular. De suo ligello fu-

mus si qua exit foras.

505 ¶ *Licitari*, congregari, pugnare. Ennius: Pars ludicrè iactant, taxa inter se licitantur. Cæcilius Hymnide: Quæ narrare inepri est scitras feruentis, quin machæra licitari aduersum cum cœpisti sciens.

506 ¶ *Longiscere*, longum fieri, vel frangere. Ennius lib. xvij. Neque corpora firma Longiscunt quicquam. Idem: Cum sola est, eadem faciunt longiscere longè.

507 ¶ *Ligurrire*, degustare. vnde abligurrire multa auidè consumere. Horatius: Semefos pisces tepidumque ligurriet. Attius Catul. Priapo: De meo ligurrire libido est.

508 ¶ *Latrocinari*, militare mercede. Plautus Cornicularia: Latrocinatus annos decem mercedem. In Tiberio: Qui apud regem in latrocinio fuisti, stipendium accepitasti. Ennius: Fortunas quas cœpere latrones iterferare.

509 ¶ *Lauerna* dea, cui supplicant fures. Plautus Cornicularia: Litaueram Lauernam in fures scelerascit manus. Lucil. lib. xvij. Si melle facis musas, si vendis Lauernam.

510 ¶ *Luculentitatem* à luculento. Cæcilius Hymnide: Vide luculentitatem eius, & magnificentiam. Laberius Tucca: Dominus noiter tua luculentitate captus.

511 ¶ *Lustratus*, luxuriosus à lustris abditis lucis. Plaut. Caf. Vnde es, nihil vbi lustratur ibi bibatur.

512 ¶ *Lusciosus*, qui ad lucernam non videt, & *μεινωσις* vocantur à Græcis. Varro Disciplinarum libro octauo: Vesper non videre, quos appellant lusciosos. Idem Andabatis: Ædepol idem cæcus non lusciosus est.

513 ¶ *Lemures*, laruæ nocturnæ, & terrificationes imaginum, & bestiarum. Varro de vita populi Romani libro primo: Quibus temporibus in sacris fabam iactant noctu, ac dicunt se lemures domo extra iannam eieicere.

M.

514 ¶ *Mollitudinem* pro mollitie. Var. Papiapapæ, *μεινωσις*: Sigilla in mento impressa amoris digitulo, vestigio demonstrat mollitudinem. Cicero de Oratore lib. sexto: In ipso factu modum & mollitudinis, & leuitatis.

515 ¶ *Mirius* magis mirum. Varro *μεινωσις*: Subtilis, ac plaudis, & ab aratro postices stiuam. oro nunquid enim hoc mirius?

516 ¶ *Mandare* positum pro commendare. Sifenna Histor. lib. iij: Post principia paulatim recedunt, atque inde cum paucis fugæ se mandant. Vnde & procuracionem mandare, commendare, vel causam sentire poteris.

517 ¶ *Macri-*

517 *Macritudinem* pro macie. Plaut. Capitiuis: Ossa, atque pellis sum miser macritudine.

518 *Mustum* non solum vinum, verum nouellum quicquid est, rectè dicitur. Nauis Gymnastico: Vtrum est melius, virginemne an viduam vxorem ducere? virginem, si musta est.

519 *Maximitas* positum pro magnitudine. Lucr. libro ij. Ne quædam cogas immani maximitate.

520 *Multesima* pars nouè posita quantitas infinita. Lucretius lib. vj. Quàm sit paruula pars, & quam multesima constet.

521 *Miseritudine* pro miseria, vel misericordia. Accius Astyanacte: Troia est testis. quare ex aliis, qui illius miseritudine Nomen clarum in humili saxo multis memorant vocibus. Idem Alpheibœa: Cum ipsa sim, & si miseritudo eorum vlla est liberum.

522 *Mæstitudo* pro mœstitia. Accius Telepho: Quem ego vbi adspexi, virum memorabilem intui viderer, ni vestitus teter, mœstitudo, vastitudo prædicarent hominem esse. Plaut. Aulularia: Qui tanta mala, mœstitudoque obtigit?

523 *Magnitate* pro magnitudine. Accius Bacchis: Neque sat fingi, neq; dici potest pro magnitate.

524 *Macellum* dictum pro macilentum. Lucillius probat libro sexto: Si nosti, nõ magnus homo est, nasutus, macellus.

525 *Macore* pro Macie. Pacuuius Peribœa: Corpùsque meum tabe, mœtore, errore, macore lenet. Varro Serrano, *μακροσίων*: Noster Atticus rivalis homo iturus in curiã cum macefcebat.

526 *Matrescam*, matris similis fiam. Pacuuius Duloreste: Vtinam nunc matrescam ingenio, vt meum patrem vleisci queam.

527 *Munia*, officia. Sallust. Hist. lib. tertio: Actum maximè (vti solet in extremis rebus) sibi quisque carissimam domi recordari, cunctique omnium ordinum munia sequi. Plaut. Mercatore: Dicens pro meritis gratum me, & munia fore.

528 *Metari*, parare. vnde & metatores. Virgil. Georg. lib. secundo: Si pinguis agros metabere campi, Denfa sere. Cœlius Annaliũ libro tertio: Omnes simul terram cum classi accedunt nauibus, atque scaphis egrediuntur, castrametati signa statuunt. Vnde hodièque metatores dicimus.

529 *Mammeatam*, māmofam. Plaut. Pœnulo: Cuius amicam mammeatam.

530 *Musimones*, asini, muli, aut equi breues. Lucillius lib. sexto: Præterium emit, qui vedit equum musimonem. Caro Deletorio: Asinum, aut musimonem, aut arietem.

531 *Mastis* pro mœstifcas, Laberius Tuf.

co: Concitatam mobilitate mœstas.

532 *Micthyris* paupercola, pulmentaria. Lucil. lib. xx. Pulmentaria vtentibus, aut aliquod genus herbar, & ius mænarum bene habet se myctiris, hoc est meri.

533 *Mertaret* pro merentem faceret. Accius Myrmidonibus: Quod sicut decuit, ista res mecum, aut meus mertaret dolor, iamdiu inflammari, & ardere naues vidissent suas.

534 *Madore* infusione. Sallust. Hist. libro tertio: Quasi par in oppido festinatio, & ingens terror erat, ne ex latere noua munimenta madore infirmarentur. Nam mœnia oppidi stagnabant redundantibus cloacis aduerso æstu maris.

535 *Mercatis* pro mercantibus. Sallust. Hist. lib. v. Cæteri negotia sequebantur familiaria legatorum, aut tribunorum, & pars sua comitatibus mercatis.

536 *Maceries* est maceratio. Afranius Excepto: Si ille hæc nunc sentit, facere illi satis Vis quanta illius mors sit, maceries tibi.

537 *Manubias*, manus exuuiæ. Nauis Danaë: Manubias suppetat pro me.

538 *Mutuuum* pro mutuo. Lucillius libro xxvij. Et si maxime, quod spero, mutuũ hoc mecum facis.

539 *Mordicus*. Lucillius lib. xxvij. Mordicus petere aurum, & flamma expediat, è cœno cibum. Plautus Manæchmis: Iam dudum oportuit nasum ademptum mordicus.

540 *Monstrificabile*. Lucil. lib. xxvij. Nunc ignobilitas his mirum, ac monstrificabile.

541 *Mendicariet* pro mendicare, & mendicabulum pro mendicatione. Plaut. Vidularia: Malim moriri meos, quàm mendicariet. Boni ministrantur, illum nunc irident mali. Idem Aulularia: Memorare nolo hominum mendicabula.

542 *Mertaret*, mergeret. Acci. Antenoridis: Fortasse an sit quod hic non mertet metus: Idem Deiphobo: Vel hic qui in ea parte effrenata impudentia Præsentem præsens dictis mertare institit.

543 *Muginari*, murmurare. Lucillius lib. septimo: Muginamur, molimur, subducimur. Atta Aquis caldis: Atque ea muginantur hodie, atque ego occlusero fontem.

544 *Medullitus* à medullis. Varro, Cras credo, hodie nihil: Atque vt igni feruido medullitus Aquiloniam intus seruat frigidinẽ. Plaut. Truculèto: Ostendisse sciam mihi medullitus infidelem nunquam dum viam fore. Ennius Satyrar. lib. tertio: Enni poeta salue, qui mortalibus Versus propinas flameos medullitus.

545 *Meritissimo*. Turpilius Paraterusa: Meritissimo te magnifacio. Cæcilius Afoto: Meritissimo hic me eiecit ex hac decuria.

546 *Minitabiliter* pro minaciter. Accius Ænea. Calleci voce canora fremitu peragrāt minitabiliter. Pacuvius Antiopa: Minitabiliterque increpare dictis seuis incipit.

547 *Morsificatim* à morſu. Varro: Sicut puli ſic incedunt, & in labellis morsificatim luſtant.

548 *Mutabiliter* à mutando. Varro cras credo, hodie nihil: Quibus inſtabilis animus ardens mutabiliter habet habere, & non habere.

549 *Mordicibus*, & mordicus pro morſu, pro morſibus. Plaut. Aulularia: Aſini me mordicibus ſcindant, boues incurſent cornibus. Cicero Academ. lib. iij. Perſpicuitatem, quam mordicus tenere debemus, abeſſe dicamus.

550 *Meander* eſt picturæ genus à ſimili opere labyrinthorum ortum clauiculis illigatum. Varro, *μαῖνδρον*, ἢ *εὐαίχρον* τῶν γῶν: Mihi facies mæandrata, & vermiculata, atq; etiam aded ingens orbem terræ. Virgilius libro quinto: Victori chlamydem auratam, quam plurima circum Purpura Mæandro duplici Melibæa cucurrit.

551 *Mansum*, mandendum, aut manſatū. Varro *μαῖνδρον*: Dein certè alij fluctu, vt ficum pararet manſum, quo venarum ſanguine riuos compleret. Lucilius lib. xxx. Speras ætatem eandem hæc proferre poſſet manſū ex ore daturum.

552 *Mulierauit*, vt effeminauit. Varro *μαῖνδρον*: Et rex & miſellus ille pauper amat, habetque ignem intus acrem, hic ephebetū mulierauit: hic ad me deca adoleſcentem cubiculum pudoris primus polluit.

553 *Memordi*, pepolci, pepugi, ſpepondi in veteribus lecta ſunt. Acc. Honilia: Attrice vſum ſe memordiſſe autumat. Lab. Callis: De integro patrimonio mea centum millia nummūm memordi. Eanius: Meum non eſt, at ſi me canis memorderit. Cætera in obſcurioribus inuenimus.

554 *Metus* nouè, & eleganter poſitum. Salluſt. Hiſtor. lib. j. Ad bellum excitabat metus Pompeij victoris, hoc eſt, quod de Pompeio metueretur.

555 *Mendicimonium*, & mechimonium Laberius in libro quem Cropsium inſcripſit. in eo verba hæc inueniet, qui doctrinæ ſtudium putauerit adhibendum. In eo quoque libro *manſtus*, quod eſt, furatus, inueniet.

556 *Medioximum*, medio actum modo. Varr. Modio: Quid aliud eſt, quod Delphicè canat columna litteris ſuis, *αἰὼν μείδω*, viduā nos facere ad mortalem modum medioximè, vt quondam patres noſtri loquebantur.

557 *Masculum* pro forti, ac vehementi: Varro, *εἰς λυγὰς*: Si non plus teſticulorum effuderis, quam in caſtrato pecore in Apu-

lia, vincor non eſſe maſculum ad rem.

558 *Mancum*, debilem. Marc. Tullius de finibus bonorum & malorum libro tertio: Sed & iam alteris tribus, qui mancā fore putauerunt ſine aliqua acceſſione virtutum.

559 *Minutum*, poſitum pro breui. Varr. Epist. Latina: Si veniſſes Capuam, quod & pueros minutos vides libenter, & maiores animaduertere non vis. Marcus Tullius Verriarum libro iij. Reticulūque ad nares admouebat, tenuiſſimo lino, minutis maculis, plenum roſa.

560 *Maceria*, paries. Siſen. Hiſtor. libro iij. Poſt villarū macerias, ac parietinas quinque cohortes in inſidiis reliquit.

561 *Manipulatum*, collecta manu. Siſen. Hiſt. lib. iij. Requiſcendi ſpatium naſti condenſiores manipulatum reſiſtere hoſtibus inſtituiſſent.

562 *Mulſariam*, partibus multis. Siſenna Hiſtor. libro tertio: Quod loca paluſtria, quæ erant & alæ mulſariam conſoſa.

563 *Maſupium*, ſacculum. Var. Cato, vel de liberis educandis: Ex quo perſpicuum eſt maiorem curam habere nos maſupij, quam vitæ noſtræ.

564 *Molimentum*, pro conatu. Siſenna Hiſtor. libro quarto: Contra magno cum molimento, ac perpetuo ſono procedunt.

565 *Modiperautores*, quaſi modum imperantes. Varro Rerum humanarum lib. xx. In conuiuiis qui ſunt inſtituti putandi modiperautores magiſtri.

566 *Magniloquentia*. Cicero de oratore, Quod ille dactyliis numerus hexametrorum magniloquentiæ ſit accommodatior.

567 *Ministratrix*, poſitum pro miniſtra. Cic. de Orat. Sed omneis comites, miniſtratrixque eſſe oratoris diceres.

568 *Male audiam*. Cic. de Orat. lib. ij. In quo libenter male audiam, ſed, quia cauſſam non libenter remitto, nimium patiens, & lætus exiſtimor.

569 *Multitudo*, poſitum pro frequentia, aut copia. Cicero de Oratore libro tertio: Sed vt Pōtiſices veteres propter ſacrorum multitudinem, tres viros epulones eſſe voluerūt. Eodem: Hunc etiam, qui familiarior nobis propter ſcriptorum multitudinem eſt.

570 *Mulicroſitas*, cupiditas femineæ voluptatis. Cicero Tuſcul. libro iij. Similitérque cæteri morbi, vt gloriæ cupiditas, vt mulicroſitas, vt ita appellem, eam, quæ Græcè *φιλογονεία* dicitur.

571 *Memorian*, poſitum pro vetuſtate. Pacu. Chryſe: Pécque noſtram egregiā vnani mitatem, quam memoria deiungat.

572 § *Murmurillum*, murmuratio. Plaut. Rudente: Nolo ego murmurillum, neque su furrum fieri. Idem: Quid murmurillas tecū, & te discrucias?

573 § *Mediastinus* non solum balnearum, sed ædium quoque ministros, & curatores legimus. Lucil. xvij. Villicum Aristocrate mediastinum atque bubulcum. Cato præceptis ad filium: Ille imperator, tu illi ac ceteris mediastinus.

N

574 § *Nuperum* pro recenti positum ab eo, quod est nuper, id est, ante non multum temporis. Plaut. Captiu. Quid tu vna nocte postulauisti, & dic Recens captum hominem nuperum, nouitium.

575 § *Neminis* positum pro nullius. Plaut. Captiu. Neminis me miseret, nam mei miseret neminem. Lucillius lib. xxx. Neminis ingenium tantum confidere oportet.

576 § *Noxitudo* pro noxia. Acc. Armorum iudicio: Oculi noxitudine obliteretur Pelopidarum, ac per nos sanctescat genus.

577 § *Nubere* veteres non solum mulieres, sed etiam viros dicebant, ita ut nunc Itali dicunt. Pompon. Pannuceatis: Sed meus frater maior postquam vidit me inde eiectum domo, Nupsit posterius dotata vetula, varicofæ, afræ.

578 § *Nitiditate* pro nitore. Acc. Bacchis: Formæ, figuræ nitiditate hospes regis.

579 § *Numen* pro ornatu. Virg. Æneidos lib. ij. Vadimus immisti Danais haud numine nostro.

580 § *Nenum* pro non. Lucil. lib. xxx. Sed tamē hoc dicas, quid est nenu molestum est. Var. Epistola ad Fufium: Si hodie nenu venis, eras quidem si veneris meridiem die natalis fortunæ.

581 § *Neuule* pro non vult. Titin. Setina: Ipius quidem herele ducere sanē neuule. Plaut. Trinum. Filiam meam tibi desponsatam esse audio, nisi tu neuis.

582 § *Nigret*, nigra fit. Pacu. Chryse: Solis que exortu capeffit candorem, occasu nigret. Acc. Bacchis: Splendet sæpe, ast idem nimbis interdum nigret.

583 § *Nitidant*, abluunt, dictum à nitore. Enn. Cresphon. O pie eam secum aduocant, eunt ad fontem, nitidant corpora. Acc. Thebaide: Quin id Ciræo fonte adueniunt mundulæ, nitidantur vulgo, pripendantur foni.

584 § *Nixurire*, niti velle. Nigidius Commento grammaticæ xxx. Nixurit qui niti vult, & in conatu sæpius aliqua re perpellitur.

585 § *Notificem*, nota faciam. Pompon. Atræo: Nunc te obsecro stirpem ut euoluas, meorumque genus notifices mihi.

586 § *Numelle*, machinæ genus ligneum

ad discrucianos noxios paratum, quo & collum & pedes immittunt. Plaut. Afinaria: Neruos, catenas, carcerem, numellas, pedicas, boias.

587 § *Nugiendus* Plautus dici voluit omnes eos, qui aliquid mulieribus vendant. Nam omnia, quibus matronæ vtuntur, nugas voluit appellari. Plaut. Aulul. Vbi nugiendis res soluta est omnibus.

10 588 § *Nidus* pro poculo. Varro Quinquatribus: Quam lympham melius à lacuna fontium allatam, nidos potili permisceat.

589 § *Nidulantur*. Varro primo Hebdomadon, Dies deinde illos quibus Halcyones hyme in aqua nidulantur, eos quoque septem esse dixit.

590 § *Nescium* pro incognito. Plaut. Rudente: Quæ in locis nesciis nescia spe fumus.

20 591 § *Noctescere*, cæcari. Furius Poematis: et si est auctoritatis incertæ: Omnia noctescunt tenebris caliginis atræ.

592 § *Nepam* quidam cancrum putant ob illud Plauti: Retrouorsum cedam, imitabor nepam. Et illud aliud: Aut cum nepa esset dubium in utroque. Nam verè nepa scorpi dicitur. M. Tul. de finib. bonorum & malorum lib. v. Serpere anguiculos, natate antictulas, volare merulas, cornibus uti videamus boues, nepas aculeis, suam denique cuique naturam esse ad viuendum ducem.

30 593 § *Nex* pro Nece. Sisenna Hist. lib. iij. Quoniam neque mea nex, neque intercessio posse videtur illorum dementem reprimere audaciam.

594 § *Nania*, ineptum & inconditum carmen, quod adducta pretio mulier, quæ præfica diceretur, iis quibus propinqui non essent mortuis exhiberet. Var. de vita populi Romani lib. iij. Ibi à muliere, quæ obiutum à voce esset, per quam laudari, deinde nania cantari solitam ad tibias, & fides.

O

595 § *Obscrauit*, quasi scæuum, id est malum omen attulit. Plaut. Afinar. Metuo quod illic obscrauit meæ fallæ fallaciæ.

596 § *Opimitas* ab opimo. Plaut. Afinaria: Maximas opimitates & gaudio effertissimas. Idem Captiu. Maximas opimitates opiparasque offers mihi.

50 597 § *Obba* poculi genus, quod nunc vba dicitur. Var. Est modus matulæ, & mei pædne: Dolia atque apothecas trilineares, melicas, calenas, obbas, & cumanos calices.

598 § *Opulentitas* pro opulentia. Plaut. Milite glorioso: Quasi qui eius opulentitatem reuerearis. Cæcil. Plocio: Opulentitate nostra sibi iniuriam faciam.

60 599 § *Orbitudinis* pro orbitate. Acc. Amphitr. Miseret lacrymarum, luctuum, orbitudinis. Turpil. Thrafileone: Hoc te oro, ut il-

lius commisereticas miseræ orbitudinis. Pacu. Duloreste. Vel cum illum videas sollicitum orbitudine.

600 § *Ocquiniscere* est proprie inclinare. Pompon. Prohibulo: Ut nullum ciuem pædicauit per dolum, Nisi ipse orans vtròque ocquinisceret. Idem Pistore: Nisi nunc aliquis subito obuiam occurrit mihi, Qui ocquiniscat, quo compingam terminum in tutum locum.

601 § *Obliterare* est obscura facere, & in obliuionem ducere. Acc. Agamemnonidis: Inimicitias Pelopidarum extinctas iam, atq; oblitteratas memoria renouare.

602 § *Offendo*, offensio. Afran. Vopisco: Quòque nunc offendo saepe procul nostra sit mala.

603 § *Olat* pro oleat. Afran. Fratriis: Non potest Quin illa tacta, longèque & multis olat. Pomponius Aleonibus: Aleo ludam sanè meæ malè olant manus.

604 § *Obsorduit*, obsolenit. Cæcil. Hypobolim. Rastraria: Obsorduit iam hæc in me ærumna miseria.

605 § *Obstringillare*, obstare. Enn. Satyrar. lib. iij. Resistant, occurrunt, obstant, obstringillant, obagitant. Var. Manio: Lex neque innocenti propter similitudinem obstringillat, neque nocenti propter amicitiam ignoscit. Idem de re rustica lib. j. Tu inquit, inuides tanto scriptori, & obstringillandi causa figlinas reprehendis, cum præclara quædam, ne laudes, prætermittas. Idem de vita populi Romani lib. iij. Quod Curio cum id fecisset, dicebat amicis ut illi renuntiaretur se obstringillaturum, ne triumphus decerneretur, aut ne iterum fieret consul.

606 § *Obuarare*, peruertere, deprauare, dictum à varis. Enn. Achille: Nam consiliis obuarant, quibus tamen concedit hic ordo.

607 § *Obsecundanter*, obsequenter. Nigidius de Diis lib. j. Cum autem id quid sit quærimus, obsecundanter nature viuerent.

608 § *Oculitus*, ut animitus, medullitus. Plaut. Cornicularia: Qui amant ancillam meam Hedylium oculitus.

609 § *Ossiculatim*, ut simulatim. Cæcil. Fallacia: Ossiculatim Parmenonem de via liceat legam.

610 § *Officere*, obesse. M. Tul. de Offic. lib. ij. Demoliri ea, quorum altitudo officeret auspiciis.

611 § *Oliuitatem* fructus olei. Varro Gloriam, *de obliuio*: Denique omnis cum lucerna combusta est in lucubrando, oliuitasque consumpta est. Idem de repub. lib. j. Non modò integra eximi, sed etiam maior, quam in arbore vnquam pependerit, de oliuitate oleas eius optimè condi scribit Cato.

612 § *Ocepsa*, cæpero. Plaut. Amphitryo-

ne: Ni ego illi puteo, si ocepsa, animam omnem intertraxero.

613 § *Osasum* pro odi. Plaut. Amphitryone: Inimicos semper osasum obtuerier.

614 § *Orbium* dictum per orbem. Varr. *de orbis orationis*: Ut sidera cæli Diuim circum terram, atque axem quæ voluuntur motu orbico.

615 § *Opulescere* ab opulento dictum decorè. Furius Poematis: Quo magis in campis possint opulescere campis.

616 § *Occulte*, occulta. Cic. de Orator. lib. ij. Inter iuncta argumentorum plerumque occulas, nequis ea numerare possit. Virgil. Georg. lib. ij. Quod superest, quæcunque premet virgula per agros, Sparge fimo pingui, & multa memor occule terra.

617 § *Opinabile*. Cic. Academ. lib. j. Itaque hanc omnem artem rerum opinabilem appellabat.

P

618 § *Penularium* quasi theca, & vagina penula. Nonius Fullonico: Non multo post sonoram accepit, abseder, consequitur penularium, psilorum petit.

619 § *Pleuitatem*, ignobilitatem. Cato pro Veturio: Propter tenuitatem & pleuitatem. Hemina in Annalibus: Quicumque propter pleuitatem agro publico eieci sunt.

620 § *Petilum*, tenue, & exile. Lucil. xij. Insignis varis cruribus, & petilis. Plaut. Plouino: Nam coloratam frontem habet, petilis habris. Petilis tenuis dicit, habris mollis dicit.

621 § *Paces* plurali numero nouè positum. Varro de vita populi Romani lib. iij. Animaduertendum primum, quibus de causis, & quemadmodum constituerint paces: secundum, qua fide, & iustitia eas coluerint.

622 § *Pondo* mille octingentum nouè Varro de vita populi Romani lib. iij. Itaque retulit auri pondo mille octingentum septuagintaquinque, Græci enim herona mille dixerunt.

623 § *Panus* tramæ inuolucrum, quem diminutiue panulam vocamus Lucil. lib. ix. Foris subtegminis panus est. *Tumor* quoque inguinum ex similitudine sic vocatur. Afran. Matertera: In quem plenam papulam, panum tympanum. Nouius Optione: Qui me miserum miseriorem reddidit, quam panus puerum. Quod pueri ægrius patientur hoc genus morbi.

624 § *Peniculamentum* à veteribus pars vestis dicitur. Enn. lib. xi. Annalium: Pendet peniculamenta vnum ad quemque pedum. Lucil. lib. xix. Peniculamentum verè reprehendere noli. Cæcil. Fenerator: Volat sanguis, simul auolat peniculamentum, & pallio datur.

625 § *Prognariter*, strenuè, fortiter, & constantè.

stater. Plaut. Persa : Ego scio hercle virun-
que velle. Age, indica prognariter. Ennius
Annalium lib. vj. Diu hoc audite parumper:
Vt pro Romano populo prognariter armis:
Certando, prudens animam de corpore mit-
to.

626 ¶ *Perperos*, indoctos, stultos, rudeis, &
insulos, mendaces. Acc. Pragmatic. Describe
re in theatro perperos popularis. Idem eod-
dem: Et eo plectuntur poetæ, quàm suo vitio
sepius. Ductabilitate nimia vestra aut perpe-
ritudine.

627 ¶ *Præcox*, & præcoca, quod est, imma-
tura. Ennius Annalium lib. viij. Præcox pug-
na est. Lucil. lib. viij. Anicula aspera, atq; præ-
cox est fuga. Nou. Huic puellæ præcoquis li-
bido inest.

628 ¶ *Populatum*, per populos. Pomponius,
Magnus poeta placuit populatum omnibus.

629 ¶ *Premiatores*, nocturni prædones. Ne-
uius Annagrennuntius: Nam in scæna nos
nocturnos cæpit præmiatores tollere.

630 ¶ *Populacia*, vt nugalia, vel puerilia.
Lab. Latè coquentibus hædum populacia a-
ginus per ludum.

631 ¶ *Possëtrix*, à possidendo. Afran. Aliber
totius monilis possëtrixem. ita tonstrix, ita
impulstrix, ita curatrix, ita plaustrix, ita
alstrix.

632 ¶ *Perpetuitas*, sit perpetua, æterna. 30
Enn. Annalium lib. ix. Libertatēque vt per-
petuitasint quàm maximè.

633 ¶ *Præcisum*, & omasum partes carnis &
viscerum. Næuius Aulularia: Præcisum, oma-
sum, pernam, callum, glires, glandia. Lucil.
libro xx. Illi præciso, atque epulis capiuntur
opimis.

634 ¶ *Pisculentum*, positum piscosum, vt
puluerulentum. Cato Originum lib. v. Orig-
ine fluuium Naronem magnum, pulcrum,
pisculentum. Et lib. viij. Fluuium Hiberum, 40
is oritur ex Catinatis magnus, atque pulcer,
pisculentus.

635 ¶ *Pasceolus*, ex aluta sacculus. Plaut.
Ruden. Præterea centum denaria Philippea
In pasceolo seorsum. Lucillius lib. xij. Adde
Syraculis sola, pasceolum, alutam. Cato in
Pansam: Pueri in ludo solent pasceolos fu-
rari.

636 ¶ *Piem*, colam, custodiam. Plaut. Asi-
naria: Vbi piem pietatem, si istoc more mō-
rata tibi postulem placere? Mater mihi quo
pacto præcipis?

637 ¶ *Portifculus*, propriè est hortator rem-
igum, id est, qui eandem perticam tenet,
quæ portifculus dicitur, quæ excursus, &
exhortamenta moderatur. Plaut. Asinaria: Et
meam partem loquendi, & tuam trado tibi
ad loquendum, atque ad tacendum tute ha-
beas portifculum. Enn. lib. viij. Annal. Thus 60

ante tenentes parerent, obseruarent, portif-
culus signum cum dare cœpisset. Lab. Cith-
ra: Nec palmarum pulsus, nec portifculi.

638 ¶ *Perplexabile*, figuratum, quod aliud
audiatur, aliud sentiatur. Plaut. Asinaria: Nec
vllum verbum faciat perplexabile.

639 ¶ *Præsegmina*, propriè Plautus Aulul.
ea dici voluit, quæ vnguibz eminulis præ-
fecantur: Quin ipsi pridem tonfor vngues
dempferat, Collegit, omnia abstulit præ-
segmina.

640 ¶ *Pipulo*, pro conuitio. Plaut. Aulula-
tia: Ita me bene amet Lauerna, te iam, nisi
reddi, Mihi vasa iubet, pipulo hic differam
ante ædeis.

641 ¶ *Picos*, veteres esse voluerunt, quos
Græci πύρα: appellant. Plaut. Aulularia: Pici
diuitiis, qui aureos montes colunt, ego solus
supero.

642 ¶ *Percellere*, euertere, percutere. Varro
Parmenone: Alius tenerā abietem solus per-
cellit.

643 ¶ *Pinseret*, tundere, vel molere. Var. πύρα
ισπίρην: Nec pistorem vllum nosset, nisi eū,
qui in pistrino pinseret farinam. Idem de vi-
ta pop. Rom. libr. j. Nec pistoris nomen erat,
nisi eius, qui rursi far pinsebat, nominati ab
eo, quod pinfunt.

644 ¶ *Porcas*, Var. πύρα ισπίρην: Non vides
in publica nocte te tabernas, qua populus
ambulando perinde, vt in arato porcas red-
dit?

645 ¶ *Putidum*, putre. Var. πύρα ισπίρην: In-
de putidas vuas acinis electis, & comestis ex-
tendit in lectis quondam. Cato Originum
lib. ij. Si inde ignauus putidas, atque sentico-
sas commeatu monere volebat. Cæcil. And-
ria: Conducit nauem putidam. Afran. Au-
guribus: Et fallaci aspectu paries pictus, pu-
tidus.

646 ¶ *Pœnitudinem*. Pacu. Teucro: Que
desiderio alummum pœnitudine Squale, sca-
prèque inculta vastitudine.

647 ¶ *Præbitio*, à præbendo, id est, exhi-
bendo. Var. Eumenidibus: Quod ea die mea
erat præbitio, in ianuam caue canem inscribi
iubeo.

648 ¶ *Pueros* pro seruis. Var. Eumenid. Vix
vulgus confluit, non Furiarum; sed puerorū,
atque ancillarum.

649 ¶ *Paxillus* diminutiuum à palo. Var.
Eumen. Vbi dicatur primus Zenon nouam
hæresin nouo paxillo suspendisse. Idem Bi-
margo: Vt nouum cribrum nouo paxillo pē-
deat.

650 ¶ *Proximi*, id est, proximo. Cato con-
tra Furium, die proximi hoc dicit, sed ea de-
clinatione à veteribus & craftini & pristini,
præpristini dictum.

651 ¶ *Properatim*, dictum est properanter.

Cæcilius Plocio: Properatim in tenebris istuc confectum est opus.

652 ¶ *Pernicies*, periculum, exitium. Lucil. xxix. Nunc tu cōtra venis, vel qui in nuptiis, vel se seneces, nec sine pernicie. Plautus Asinaria: Pelle crebris pernicieis.

653 ¶ *Parcui*, parci. Nævius Quadrigemini: Suo labori nullus parciuit.

654 ¶ *Perbitere*, perire. Pacuvius Petibœa: Nam me perbitere, illis opitularier quouis exitio cupio, dum pro sim modò. Titin. Fullo: iam pridem egressa vt perbiteris. Liuius Tere: Ego puerum interea ancillæ subdam lætatem meæ, Ne fame perbitet. Ennius Hecuba: Nunquam scripsistis, qui parentem, aut hospitem nec assat quos quis cruciatur peruiteret.

655 ¶ *Pigrare*, retinere. Acc. Erigonis: Fateor, sed cur propter te pigrem hæc aut huius dubitem parcere capiti? Idē Chrysip: Melius pigrasse, quàm properasse est nefas.

656 ¶ *Providere*, mouere, & ferre. Pacu. Teu. Aut me occide, illa hinc sine vsquam prouideam gradum.

657 ¶ *Puellascere*, effeminari, vel reirescere. Var. Baiis: Quod non solùm innubæ fiunt communes, sed etiam veteres puellascunt, & multi pueri puellascunt.

658 ¶ *Palæstricos*, quasi ex vsu palestræ. Afran. Excepto: Etiam depellis mihi manū per palæstricos.

659 ¶ *Populatum*. Cæcil. Obolofate: Ego perdidisti te, qui omnes seruos perdo populatum, quæso ne ad malum, hoc addas malum.

660 ¶ *Præsentē*, corā, vel præsentibus. Pōp. Syris: Quidam apud forum præsentē testibus mihi vedit. Acc. Manalippo: Est res aliqua, quæ præsentē his prius maturè institit. Fenestella Annal. lib. ij. Et quædam extrā præsentē suis, quædam absente proiecissem. Nou. Mania. Medicatē volumus dono donare pulcro præsentē omnibus.

661 ¶ *Primitus*, pro primè, & primitus pro primo. Pomp. Maccis geminis: Quin bono animo es video, eripis primitus dapes. Lucil. li. v. Sicuti cum primitus ficos populare sentis, item pretio ingenti ad primitus paucos.

662 ¶ *Prognariter*, audaciter. Plau. Persa: Age, indica prognariter.

663 ¶ *Properatim*, & pperiter, celeriter, properanter. Quadrigar. Annal. lib. ij. Eo cōsules properè exercitum reducunt. Pomp. Buccone adoptato: Pergis properatim. Cæcil. Plocio: Properatim in tenebris istuc confectum est opus. Pacu. Teuc. Mihi classe impetrat Theffalam, Nostramque in altum vt properiter ducerem. Acc. Telepho: Remisque nixi properiter nauem in fugam tradunt.

664 ¶ *Præfractum*, durū, inflexibile. Marc. Tull. de offic. lib. iij. Ego etiam cum Catone

meo sæpe dissensi, nimis mihi præfractum videbatur, ærarium vectigaliæque defendere: omnia publicanis negare. Et Hortensio: His contrarius Aristotius præfractus, ferreus, nihil bonum, nisi quod rectum a tque honestum est.

665 ¶ *Pulcritas*, pro pulcritudo. Cæcil. Harpazomene: Dij boni, quid illud est pulcritatis?

666 ¶ *Proletarij*, ciues dicebantur qui in plebe tenuissima erant, & nō amplius quam mille, & quingentos æris in censum deferebant. Enn. Annal. Proletarij, vt publicitus seu tæque, ferrique ornatus.

667 ¶ *Prospica*, & despica intenta, & contempla. Næv. Asitogiola: Ac sibi prospica, ac despica. Potest ergo prospicus, ac despici dicitur.

668 ¶ *Pollentia*, potentia à pollendo dicta. Plaut. Rudente: Ne ineptorum potior sit pollentia. Pollere ergo commune est.

669 ¶ *Propitiabilis*, ad propitiandum. Enn. Cupiuncula: Huic est animus propitiabilis, ita & adolabilis, id est sine dolore.

670 ¶ *Pauxillisper*, à pauxillo. Plaut. Truculentus: Plus decem pondo amoris pauxillisper perdidit, id est, per particulas.

671 ¶ *Ponderitatem*, à pondere, vt grauitatem. Acc. Pragmaticon lib. ij. Et cuncta fieri cætera iubet illa, non quod ponderitatem, grauitatēque hominis.

672 ¶ *Pueritia*, id est, puritas. Var. Rerum diuin. lib. j. Quæ pueritia est infrequens polliata.

673 ¶ *Prælubare*, lumbos perfringere. Nou. Vindemiat. Cœpit vnumquemque prælubare fustibus.

674 ¶ *Pueræ*, pro puella. Var. Væ victis, & pueris: Properate viuere puere, quas finit ætatula ludere, esse, amare, & Veneris tenere bigas. Idem de vita populi Romani lib. ij. Sic in priuatis domibus pueri liberi, & puere ministrabant.

675 ¶ *Pupæ* & *Pupi*. Var. Aboriginibus, & aιδρῶν πον εὐστῶν: Itaque breui tēpore magna pars in desiderium puparum, & sigillorū veniebat. Idem Tithono, & aιδρῶν πον εὐστῶν: Ac mammā lactis sugentem pascere pupum.

676 ¶ *Pipare*, proprie gallinæ dicuntur. Var. Aboriginibus, & aιδρῶν πον εὐστῶν: Mugit bos, ouis balat, equi hinnunt, gallina pipat.

677 ¶ *Procludere*, dixit prolatare, producere. Varro, & aιδρῶν πον εὐστῶν: Legendo autem & scribendo vitam procludito. Virgil. Georg. lib. j. Durum procludit arator Vomeres obtusi dentem.

678 ¶ *Præcox*, id est, præcoqua. Varro Synephebo, & aιδρῶν πον εὐστῶν: Verere, ne manu non mittat, cum octo medicarios honestos audissemus dare possis, mittet, quod si non mittet, fugies, si me audies, cum tempus reuocat, ea præcox est fuga.

679 § *Pauperantē*, id est, pauperem fecit. Plautus Milite glorioſo: Quæ improba est Pro mercis vitio dominum pretio pauperat. Idem Acari studio: Quam ego tanta pauperari per dolum pecunia. Titinnius Priuigno: Nam quid ego feci, & aduersum, aut patrem meum, quem pauperetis ambo vestris sumptibus. Idem Varro: Æquum est me habere eos pauperem sumptu meo.

680 § *Potus*, à bibendo. Lucil. lib. xxx. Secus cū eo medio ac ludo bene potus recessit.

681 § *Paucies* pro raro dici veterū auctoritas docet. Titin. Gemina: Postquam factus maritus, hanc domum abhorres, tuam etiam vxorem paucies video. Idem eadem: Tu autē, inquit, in urbem paucies venire soles. Cælius Annalium lib. vj. Consulō non paucies arcessitum.

682 § *Pollinctores* sunt qui mortuos curant. Varro mutuū muli scabunt, *ἰσχυροῦ*. Itaque plures dies inter medici discessum, & aduentum pollinctoris interfuerunt, & id astate videas. Varr. Cosmotyrine, *ἰσχυροῦ*. Propter cunam capulum positum nutritrix tradit pollinctori. Plautus Afinar. Ecquis currit pollinctorem accersere?

683 § *Putamina* non solum arborū sunt, verū omnium rerum purgamenta. Nā quicquid ex quacunque re proicitur, putamen appellatur. Plaut. Capti. Nucleum amisi, reliqui pigneri putamina.

684 § *Pestilentia*, pestilentia. Lucillius lib. vj. Atque ea vis omnis morborū pestilentiaque. Lucr. lib. vj. Hæc igitur clades noua pestilentiaque.

685 § *Pœniturum*. Accius *ἠναι ἰσχυρῶν*: Quod si proccedit, neque te, neque quæquam arbitror tuæ pœniturum laudis: quam vt serues vide.

686 § *Pausa* est quies alicuius rei. Accius 40 Epigono: Sed iam Amphilochem huc vadere cerno, & nobis datur bona pausa loquendi. Lucil. Satyr. lib. j. Hæc vbi dicta dedit, pausam facit ore loquendi.

687 § *Profferari*, impetrari. Lucillius libro xxvj. Nec minimo, & profferatur pax, quod Callandram signo deripuit.

688 § *Puella*, pueros. Varro Testamento, *ἠδὲ δρασινῶν*. Sic ille puellus Veneris repente vado cecidit eruentis olim. Lucil. Satyr. libro 50 iij. Cūque hic tam formosus tibi, ac te dignus puellus. Lucre. lib. iij. Et natæ possunt tamen inde puellas suscipere, & partu possent ditescere dulci. Ennius: Ille luos Diuis mos facrificare puellas. Varo Marcipem: Peliam me, & permisisse, vt seu eluuiem degluberet dum madore puellum. Idem Sexagesi: Vltra intra pectus dormitio vigilabilis: quæ mi puellum impuberem cepisti.

689 § *Pecus* non solum quadrupes ani-

mal, verū omnia animalia pecudes vocantur. Plaut. Rudente: Nō vides referre me vti dū rete sine squamoso pecu? Liuius Ægistho. Tum autē lascium Nerei simum pecus. Virgilius Georg. lib. iij. de apibus: Et pecudum custodia sollers. Lucret. lib. ij. Præterea genus humanum, mutæque natantes Squamigerū pecudes. Lucil. Satyr. lib. v. Lasciure pecus inllit, rostrique repandum.

690 § *Percitum* dictum est percussum. Plau. Amp. Delirat vxor, atra bili percita est.

691 § *Pecua*, & pecuda, ita vt pecora veteres dixerunt. Nauius Gymnastico: Homines pecua, belluāque. Idem Lycurgo: Sine ferro pecuda manibus vt ad mortem meant. Acc. Astya: In celsis montibus pecua, atque inter colles pascunt Danaï in Phrygia, & terminis. Idem Medea: Vagant, pauore pecuda in tumulis deferunt, Quis nos pascet postea? M. Tul. de repub. lib. iij. Cū adhibent in pecuda pastores. Accius Diomede: Passim quæ præda pecua balabāt agris. Cæcilius vmbri: Et homini, & pecudibus omnibus. Sifenna Hist. lib. iij. Iumenta & pecuda locis trepidare compluribus.

692 § *Putret*, putridum est Pacuuius Teucro: Quanquam annis que & ætate hoc corpus putret. Accius Erigona: Quanquam exāgue est corpus mihi, atque annis putret.

693 § *Protollere* est differre. Lucil. Satyr. li. j. Si nō ampli? ad lustrū hoc protolleret vnū.

694 § *Prina* significat singula. Lucil. Satyr. lib. j. Ad cenam adducam, & primū hisce abdomina thymni aduenientibus priua dabo. Lucret. lib. iij. Quod si fortē animas extrinsecus insinuari Vermibus, & priuas in corpora posse venire Credis.

695 § *Prodigitas* dicta profusio. Lucil. Satyr. lib. vj. Nequitia occupat os, petulantia, prodigitaque.

696 § *Porcet*, significat prohibet. Pacu. Atalanta: Magna te, vt verear cloqui, porcet pudor. Accius Erigona: Quibus oculis quisquā nostrum poterit illorum obtui vultus, quod iam ab armis anni porcent? Ennius Telamone: Deum me sentit facere pietas, ciuium porcet pudor. Var. Manio: Hunc Cereris tibi ministra frugibus suis porcet. Lucil. lib. vj. Nō te porro procedere porcent.

697 § *Prolixitudinem* à prolixo. Pacu. Duloreste: Oro mi, ne flectas fandi mi prolixitudinem.

698 § *Perfice*, per feceris. Lucr. li. ij. Deniq; ad extremum crescendi perfice finem Omnia perduxit rerum natura creatrix.

699 § *Pediolus* à pede diminutiue. Afran. Ex cepto: Atq; adeo nolo nudo pediolo es pus.

700 § *Petigo* genus morbi. Lucillius li. 30. Illuuias, scabies, oculos huic denique petigo Conscendere.

701 ¶ *Porri* morbi genus. Lucillius lib. xxx. Tristem, & corruptum scabie & porriginis plenum.

702 ¶ *Profligare* verbum passiuum ad vsum trahi ceptum est. Nam cum sit profligatum perditum, & ad internecionem adductum, nunc perfectum solum, tum aut edificium, aut aliquod vtile inceprum dicendum putant, cum affectum dici debeat, non profligatum. M. Tul. tamen Tuscul. lib. v. Profligata iam, & penè ad exitum deducta quaestio est. Idem de prouincijs consularibus: Bellum adfectum videmus. & infra: Nam ipse Caesar quid est quod in ea prouincia commorari velit, nisi vt ea, quæ per eum adfecta sunt, perfecta reipubl. tradat. Et in Oeconomicis: Cum affecta iam prope ætate à sole miscere tempus est.

703 ¶ *Patritium*, vt auitum. Varro Manio: Funere familiari commoto, auito ac patrito more precabamur. Idem reipub. lib. xx. Secundum leges habitasset patritas. Cicero Tuscul. lib. j. Patritam illam, & auitam, vt ait Theophrastus, philosophiam.

704 ¶ *Percedere*, vt decedere. Cicero Orat. Concilium non concessum, & quod quidam percessum etiam volunt.

705 ¶ *Popinones* vel hi, quos nunc dicimus tabernarios à popinis, vel luxuriosos, qui se popinis dedunt. Varro Modio: Quis poculis argenteis in quorum introibit? popino. Lucil. lib. j. Infamem honestam, turpèmq; odisse popinam.

706 ¶ *Putidum* non putrem, sed odoris mali. M. Tul. de finibus bonorum & malorū lib. v. Non in scitè illud dictum videatur in sue, animum illi pecudi datum pro sale, ne putifceret.

707 ¶ *Percursionem*, excursum. Cic. Tuscul. lib. v. Propter animi multarum rerum breui tempore percursionem.

708 ¶ *Præstinatim*. Sisenna Hist. lib. iij. Idemque perseverauerunt: vt lex perueniret ad quaestorem ac iudices, quos velent instituerent præstinatim, & cupidè.

709 ¶ *Præstolari* est expectare vel manere. Sisenna Hist. lib. iij. Occultè, tacitèque aduenientium cohortium præstolari accipiunt.

710 ¶ *Permittere*, promittere, incitare, vel præcipitare. Sisenna Hist. lib. iij. Et inde equū concitatum princeps ad hostium permittere acriem. Idem lib. iij. Multi præmissis armis ex summo se permitterent.

711 ¶ *Proicere*, effundere honestè positū. Sisenna Hist. lib. iij. Tum postquam apud Æginos, ac Petusinos eius facti mentionem proiecit.

712 ¶ *Petulantiam* pro improbitate. Cicero de Orat. lib. ij. Illud assequor, vt si quis mihi fortè maledicat, petulans, aut sanè infa-

nus esse videatur.

713 ¶ *Pressu* quasi compressione. Cicero de Orat. lib. iij. Valerium Seranum leuitate vocis, atque ipso vocis pressu, & sono facilè vincat.

714 ¶ *Paupertates* nouè positum numero plurali. Varro de vita populi Romani lib. xj. Quid inter hos Ioues interfit, & eos, qui ex marmore, ebore, auro nunc fiunt, potes animo aduertere, & horum temporum diuitias & illorum paupertates.

715 ¶ *Paupertinum*, pauperem. Varro de vita populi Romani lib. j. Vt incitet, occultèque sunt consentanea, quod sunt paupertina sine elegantia, ac cum castimonia.

716 ¶ *Plumarium* [à plumando] Varro, Cato, vel de liberis educandis: Etenim nulla quæ non didicit pingere, potest bene iudicare, quid sit bene pictum à plumario, aut textore in puluaribus plagis.

717 ¶ *Purpurascis*. Cicero Academicorum lib. ij. Quid mare, nonne caruleum? aut eius vnda cum est pulsa ramis, purpurascit? & quidem aqua tinctum quodammodo & infectum.

718 ¶ *Perpendiculi* & normæ. Cic. Acad. li. ij. Atqui si id crederemus, non egeremus perpendiculis, non normis, non regulis.

719 ¶ *Pingue* positum pro impedito, & inepto. Cicero Academicorum lib. quarto: Quod ipsi Antiocho pingue videtur, & sibi ipsi contrarium.

720 ¶ *Probatu* difficile. Cic. Tuscul. libro v. Quod & difficile est probatu propter tam varia & tam multa tormenta fortunæ.

721 ¶ *Palpo* quasi à palpando. Plaut. Mercatore: Palpo percutit.

722 ¶ *Peminosum* mali odoris à pedore dictum. Varro de re rustica lib. j. Solida terra pauca, maximè si est argilla, ne situ peminosa in rimis eius grana oblitescant.

723 ¶ *Pisare*, frangere vel tundere. Varro de re rustica lib. j. Promendum hieme, vt in pistrino pisetur, ac torreatur.

724 ¶ *Præcidaneum* est præcidendum. Varro de vita populi Romani lib. iij. Quod humatus non sit, hæredi porca præcidanea suscipienda Tèlluri, & Cereri. aliter familia pura non est.

725 ¶ *Palangæ* dicuntur fustes teretes, qui nauibus subiiciuntur, cū attrahuntur ad pelagus, vel cū ad littora subducuntur: vnde etiam nunc palangarios dicimus, qui aliquid oneris fustibus trahunt. Varro de vita populi Ro. lib. iij. Cū Pœnus in fretum obuia venisset nostris, & quosdam cepisset, crudelissimè pro palangis carnis subiecerat, quo metu debilitaret nostros.

726 ¶ *Pondo* ducentum nouè, Varro sæpe de vita populi Romani lib. iij. Delphos Apollini mu-

lini munera missa, corona aurea pondo ducentum.

R

727 ¶ *Rotunde* positum eleganter, cōcinnè, vel collectè. Cicero de Finibus bonorum & malorum lib. iij. Ista ipsa, quæ tu breuiter, regè, dictatorem, diuitem solum esse sapientem, à te quidem aptè, ac rotundè, quippe habes à rhetoribus.

728 ¶ *Ruta* dicuntur diruta. Cicero de Orator. lib. ij. Et dicis te cum ædeis venderes, ne in rutis quidem & cæsis solum tibi paternū recepisse. Virgilius Georgi. lib. ij. Cumulòsque ruit malè pinguis arena.

729 ¶ *Rauum*, filium. Cicero Academ. lib. iij. Quia nobismetipsis tum cæruleum, tum rauum videtur, quòdque nunc [quia] à sole collucet.

730 ¶ *Ramis* est raucitas. Plaut. Aulularia: Vbi si quid poscamus, ad rauim poscamus prius. Idem Cistellaria: Expurgabo hercle omnia ad raucam rauim.

731 ¶ *Rurant* pro rusticantur. Plautus Captiuus: Dum rurant homines, quos liguriat. Varro Serrano, *ῥῥῶν*: Dum in agro studiosius ruror, aspicio Triptoleum sculponeatum bigas sequi cornutas.

732 ¶ *Rarenter* pro rare. Cæcilius Plocio: Tu nurum non vis odiosam tibi esse, quam rarenter videas. Pomponius Ergastulo: Longè ab vrbe villicari, quòd herus rarenter venit, Non villicarier, sed dominari est mea sententia.

733 ¶ *Ructus*, à ructando ductus. Plautus Pseudolo: Pergin' ructare in os mihi, suauius ructus mihi est, sic sine simodo. Lucillius Satyrarum lib. iij. Exhalas tum acidus ex peccore ructus.

734 ¶ *Resupinas*, honestè, id est, ab incepto reuocas, vel peruertis significat. Accius Antigona: Quid agis? perturbas rem omnem, ac resupinas loror.

735 ¶ *Ringitur*, irascitur. Terentius: Dum tibi sit quod placeat, ille ringitur, tu rideas.

736 ¶ *Riscus*, loca in parietibus angusta. Terent. Eunuchos: In riscos, odiosa cellas?

737 ¶ *Reciproca*, recipe. Reciproca animū inquam odiose. Ennius Andromeda: Riscus profus reciprocatur, fructus feram.

738 ¶ *Repedare*. Lucillius libro xxvj. Redisse ac repedasse, vt Roma vitet gladiatoribus. Idemque: Sanctum ego à Metello Romanam repedabam munere.

739 ¶ *Redandruare*, redire. Lucillius lib. ix. Vt vulgus redandruet inde. Pacuuius Chryse: Græcos nihil mediocriter redandruare.

740 ¶ *Redhostit*, rediit. Accius Amphite. Quid hic redhostit viam, cometet obtet facilius? Idem *ῥῥῶν* libro j. Vt dum ve-

lint breuitatem consequi verborum, aliter relatum redhostire sponsum.

741 ¶ *Repuerascere*, in puerum redire. Nouius Agricola: Quid ita? quia enim repuerascis, fugit has personas pater. M. Tullius de Oratore lib. ij. Eòsque incredibiliter repuerascere esse solitos, cum rus ex vrbe tanquam ex vinculis euoluissent. Et de senectute: Et si quis Deus mihi largiatur, vt ex hac ætate repuerascam, & in cunabulis vagiam. Et de Oratore lib. ij. Cum Scipione solitum rusticari, eòsque incredibiliter repuerascere esse solitos.

742 ¶ *Rhetorissat*, rhetoricè loquitur. Pomponius Medico: Dolasti vxorem, nunc & propter me cupis concidere, & iam rhetoricissas.

743 ¶ *Ramices* dicuntur pulmones, vel hernia. Plautus Mercatore: Tui causa rupi ramices atrum dum sputo sanguinem. Idem Pœnulo: Neque nos quenquam flagitamus, neque nos quisquam flagitat. Tua causa nemo nostrum est suos rupturus ramices. Var. Triodite, *ῥῥῶν*: Prius quam in orchestra Pythaulus inflet tibias domi suæ ramices rumpit. Lucillius Satyrarum lib. nono: Quod deformis senex appetitus ac podagrosus, Quod mancus, miser, exilis, ramice magno. Varro *ῥῥῶν*: Rapta an nescio quo mulione, rapturis ramicis rumpit.

744 ¶ *Ruspari*, est scrutari. Accius Nyctegresia: Iube nunc attentare, iube nunc animo ruspari Phrygas. Idem Meleagro: Vagant ruspantes syluas sextam tesseras.

745 ¶ *Regredere*, reuocare. Ennius Achille: Quòd nunc incerta re, atque inorata, gradum regredere conare?

746 ¶ *Ruminare*, dictum in memoriam reuocare. Varro Tanaquile: Non modò absens quicquam de te sequius cogitauit, sed etiam ruminabitur humanitatem. Lilius Egeypho: Nemo hæc voster ruminabitur mulieri.

747 ¶ *Rusticatum*, pro rusticè. Pomponius Alconibus: At ego rusticatum tangam, vrbannatim nescio.

748 ¶ *Rumiferare* dictū honestè rumoribus ferre. Plautus Amphitryone: Quamque adeò ciues Thebani verò rumiferant probam.

749 ¶ *Redurare*, aperire, contra id quod dicitur obturare. Varro Agathone: Pueri obscænis verbis nouæ nuptæ aures redurant.

750 ¶ *Rutuba*, perturbatio. Varro Sexagesi: Ergo tum Romæ parè, putèque pudentis Viuere tum in patriam, nunc sumus in rutuba.

751 ¶ *Reuocare*, positum per vices mutuo

vocare. Varro Sexagesi: Qui nobis ministrant pueri diebus festis cicer viride, qui nos prouocare, aduocare cum audeant, nos illos reuocare timemus.

752 ¶ *Recentari* honestè positum pro nouari, quod est Græcè *καινοποιεω*. Matus: Iam albicaescit Phæbus, & recentatur. Commune lumen hominibus voluptasque.

753 ¶ *Rapinates* pro raptoribus. Varro Mar. In inuidiam veniant in hoc ipso rapinates. Lucillius lib. ij. Homo impudicus impune est rapinator.

754 ¶ *Rheda*, vehiculum. Varro epist. ad Vartoneum: Quod si tuam heri rhedam non habuisses, varices haberem.

755 ¶ *Recentiorum*, nouorum. M. Tul. de finibus bonorum & malorum lib. ij. Horum recentiorum nunquam dictum ab vilo, quod sciam.

756 ¶ *Rumam* veteres mammam dixerunt. Varro Cato, vel de liberis educandis: Hisce Manibus lacte fit, non vino, Cuminæ propter cunas, Ruminæ propter rumam, id est prisco vocabulo, mammam, à quo subrumi etiam nunc dicuntur agni.

757 ¶ *Reiculas* oues, aut ætate, aut morbo graues. Varro Cato, vel de liberis educandis: Ut in grege opilio oues minus idoneas remouere solet, quas reiculas appellat. Sæpe enim vnus puer petulans, atque impurus inquinat gregem puerorum.

S

758 ¶ *Saluatim* [& vellicatim] Sifen. Hist. lib. i. Nos vna ætate in Asia & Græcia gesta litteris iccirco continentia mandauimus, ne vellicatim, aut saluatim scribendo lectorum animos impediremus.

759 ¶ *Scapum*. Var. Margo: Mihique diuitum stylo nostro papyrino leuij scapos capitio, nouo partu poetico.

760 ¶ *Sutrinus* è suendo. Varro Hercule Socrat. Qui sutrinus facere infcius, nihil homo agis.

761 ¶ *Scabre*. Var. Manio: Ager derelinqueretur ac periret squalè, scabreque, illuue & vastitudine.

762 ¶ *Strigosus* apud veteres morbus dicitur iumentorum, qui corpora stringat, aut fame, aut alia vitij causa, quasi stringosus. Mafurius Sabinus lib. vij. Centores, inquit, Publius Scipio Nasica, & M. Pompilius, cum equitum censum agerent, equum nimis strigosum, & malè habitum, sed equitem eius vberimum, & habitissimum viderent.

763 ¶ *Suspiciosum*, qui in suspicione sit. Cato de re Floriana: Sed si qui palam corpore pecuniam quæreretur, aut se lenoni locauisset, & si famosus, & suspiciosus esset, vim in corpus liberum non æquum celsuere adferri.

764 ¶ *Subyces*, nouè positum non à subii-

ciendo, sed altitudine. Ennius Achille: Per ego Deum sublimes subiices humidas. Vnde oritur imber. Virgilius Bucolicis: Quantum vere nouo viridis se subiicit alnus.

765 ¶ *Scriptas*, scrupedas, stritabiles exprobratio vitij, aut deformitatis meretricum. Plaut. Friuolaria: Scriptas, scrupedas, stritabiles, sordidae.

766 ¶ *Sabulum*. Varro *ταπη υφισπιου*: Non vides in magnis peristylis, qui cryptas domi non habent, sabulum iacere à pariete aut cryptis, vbi ambulare possint?

767 ¶ *Suctu*. Varro *γλαυκω εναντιον*: Ut cremenata corpora fierent maiora paruo vt suctu candida lactis.

768 ¶ *Super*, valde, vehementer. Virgilius Æneid. lib. j. His accensa super iactatos æquore toto Troas. Et libro tertio: O mihi sola mei super Astyanactis imago: Sic oculos, sic ille manus, sic ora gerebat.

769 ¶ *Scapres*, pro scabres. Ennius Andromeda: Scrupeo inuestita saxo, atque ostreis, quam excaperent. Pacuuius Teucro: Que desiderio alumnium, pœnitundine, Squalè, sca presque inculta vastitudine.

770 ¶ *Secundare*, prosperare. Virgil. lib. vj. Dij nostra incepta secudat. Propertius Elegiarum lib. iij. Iam liquidum nautis aura secundat iter.

771 ¶ *Sunat*, deprimat. Lucillius libro vij. Sunat taxim ad nares, delphinus vt olim.

772 ¶ *Scurrile*, quasi vulgare, à scurris. Cicero de Oratore lib. ij. Vitandum est oratori vtunque, ne aut scurrilis iocus sit, aut mimicus.

773 ¶ *Sordet*, sordidata est. Accius Ægystho: Cum manus materno sordet sparsa sanguine.

774 ¶ *Sublabrare*, cibum intra labra mittere. Næuius Decuma: Iam ego illi subiens sublabrabo esui illud sinciput.

775 ¶ *Sublimare*, extollere. Ennius Medea: Sol qui candètem in cælo sublimat facè.

776 ¶ *Superstitent*, saluent. Ennius Menalippo: Regnumque nostrum vt sospitent, superstitentque.

777 ¶ *Septuosè*, obscurè. Liuius Antiopa: Ita septuosè dictio abs te datur, quod consecutam sapiens ægrè contulit.

778 ¶ *Sempiternè*, semper. Pacuuius Medo: Populòque, vt faustum, sempiternè sospitent.

779 ¶ *Septifariam*, vt multifariam. Santra de verborum antiquitate: In quod volumen vnum nos lectitauimus, & postea inuenimus septifariam diuisum.

780 ¶ *Simulte*, pro similiter. Plaut. Pseud. Exollabo ego illum simulte itidem, vt muranam cocus.

781 ¶ *Scriptat*, constat esse rarum. M. Tullius

lius Hortensio: Itaque tibi concedo, quod in duodecim scriptis solemus, vt calculum re-
ducas, si te alicuius dati pœnitet.

782 ¶ *Succidiam*, successionem necessariã. M. Tul. de senectute: Iam hortum ipsi agrico-
lae, succidiam alteram vocant. Dicitur & suc-
cidia, quod est laridum.

783 ¶ *Signatam* integrã virginem vetustas
voluit dicere. Lucillius lib. xxix. Primã Chry-
ficum negat signatam reddere.

784 ¶ *Superbos*, veteres mortuos dixerunt. Plaut.
Amphitryone: Faciam ego hodie te su-
perbum, ni hinc abis: & post auferere, non
abibis.

785 ¶ *Surillare*, obcludere. Varro Gemi-
nis: Contrã lex Mœnia est in pietate, ne filij
patribus luci claro fugillent oculos.

786 ¶ *Satullem*, pro latrem. Varro *αει τι-
μωτων*. Neque in puluere mythico coquã car-
nes, quibus satullem corpora, ac famem 20
ventris.

787 ¶ *Singulum*, pro singulare. Plautus Ci-
stellaria: Atat, singulum video vestigiũ. Var-
ro, *αει τιμωτων* libro primo. Tum verò doces hi-
storiam necessariam simul vnum singulum
esse. Idem Octogesi, *αει τιμωτων*: Hoc erat
incomodi, quod nesciebamus, semel vnum
singulum esse. Apud alium auctoritatis in-
certe: Nisi dixerat nummo singulo mul-
tabatur.

788 ¶ *Sperem* veteres spem dixerunt: vnde
& prosperè dicitur pro spe. Varro Abori-
ginibus, *αει τιμωτων*: Sublimis speri-
bus iactato notio volitantis alios nitens tru-
ditio. Idem *δνος λυγες*: Quibus suam delectet
ipse amasiã, Auiditatẽ speribus lactet suis.

789 ¶ *Scalpurire*, scalpere. Plautus Aulula-
ria, Vbi erat hæc defossa, occipit ibi scalpu-
rire vnguibus.

790 ¶ *Somnorinas* dixit quæ in somnis vi-
deantur. Varro Prometh. lib. j. Leuius men-
sum cum somnorinas imagines Affatur, non
vibrantur somno pupulã.

791 ¶ *Satias*, pro satietas. Accius Aftyana-
te: Quorum crudelitatem nunquam vlla
explet satias sanguinis. Varro Prometheo
lib. ij. Cum sumere cœpisset, voluptas retine-
ret. Cũ sat haberet [satias] manum de men-
sa tollere. Sallustius Hist. libro secundo: Hi
sartibus occupatis tum externorũ agros in-
uasere, frumentique ex inopia graui satias
facta est. Lucillius lib. xxix. Quid mihi pro-
derit, quem satias iam omnium rerum tenet:
Terentius Eunuchus: Nam vbi me fortè
satias cœpit, commuto locum. Lucretius li-
bro ij. Quam tibi iam nemo fessus satiate vi-
dendi.

792 ¶ *Squalam* pro squalidam. Ennius Te-
lamone: Strata terrã lauere lacrymis vestem
squalam & sordidam.

793 ¶ *Socienno* pro socio. Plautus Aulula-
ria: Ibo intro, atque illi socienno tuo iam in-
terstringam gulam.

794 ¶ *Scaturix*. Varro: Est modus matular,
αει τιμωτων: Manias hic Theobogenes fuit sca-
turex.

795 ¶ *Somniculosus*, quod ad somnos vacet.
Laber. Sororibus: Acastor multum somni-
culosum.

796 ¶ *Sauitudo* pro sauitia. Plaut. Bacchid.
Vincla, virgẽ, molle sauitudo mala fit peior.

797 ¶ *Suauitudo*, suauitas. Plaut. Bacchidib.
Cor meum, spes mea, mel meum, suauitudo,
cibus, gaudium. Turp. Leucadia: Intercapedi-
ne interficior, desiderio differor, Tua mihi
cupiditas: suauitudo, & mei animi exspe-
ctatio.

798 ¶ *Seueritudine* pro seueritate. Plaut. Epi.
Quid illud est, quod illi caperat frons seue-
ritudine?

799 ¶ *Sorditudine* pro sorde. Plaut. Pœnu-
lo: Vt mihi absterferunt omnẽ sorditudinẽ.

800 ¶ *Sententia*, sensibilitas. Lucret. lib.
iiij. Internoscere verborũ sententia quã sit.
Lucil. Sat. lib. ij. Vertitur cœnophoris fundus
sententia nobis. Idem libro v. Si tam corpus
loco validum, ac regione maneret, Scriptores
quã vera manet sententia cordi.

801 ¶ *Speciem*, specimẽ, vel exemplar. Lu-
cil. lib. xxx. Sicuti te, qui ea, quæ speciem vi-
tæ putamus esse.

802 ¶ *Sodales*, socij. Cicero de Orat. lib. ij.
Quod tamen eum defenderem, qui mihi so-
dalis esset.

803 ¶ *Solitate*, pro solitudine. Accius Eury-
face: Tuam solitatem memoras, formidas
tibi.

804 ¶ *Subiti*, dicti pro repẽtini. Acc. Armo-
rum iudicio: Bene facis, Sed nunc quid subiti
mihi febris aestuat mali.

805 ¶ *Sanctitudo*, pro sanctitas. Acc. Tereo:
Alia hic sanctitudo est, aliud & nomen, &
numen Iouis. Idem Phœnissis: Delubra cali-
tu maris sanctitudine. Turpilius Leucadia:
Miseram terrent me omnia, Maris scopuli,
sonitus, solitudo, sanctitudo Apollinis. M.
Tul. de repub. lib. iiij. Eosdem terminos ho-
minum curæ, atque vitæ, sic pontificio iure
sanctitudo sepultura. A. Tan. Suspecta: Tuam
maiestatem, & nominis matronæ sanctitu-
dinem.

806 ¶ *Satu* positum pro semine. Acc. Pelo-
pidis: Nam me heredem ex tuo esse conce-
ptum satu, vt argumenta redigunt animum,
& commouent. Idem Telepho: Profecti quã
quam est ortus meliori satu.

807 ¶ *Scriptio*, pro scriptũ. Var. *αει τιμωτων*,
αει τιμωτων: Vulgõque auarus fecerato-
r spe lucri rem scripture duplicarat.

60 Cicero Tusculanar. lib. v. Impulsũ sumus ad

philosophiæ scriptiones.

808 ¶ *Segnitas* pro segnitia. Acc. Æneadis aut Dec. Eo nunc quod eorū segnitie ardet focus. Idem Andromeda: Nanque vt dicam te mru aut segnitie addubitare, haud meū est. Cic. de Oratore lib. ij. Et quoniam de imprudentia diximus, castigemus etiam segnitatem.

809 ¶ *Scelerosi* pro scelerati. Lucil. Satyr. lib. j. Non tamen atatem, tempestatem hanc scelerosi Mirentur. Afran. Diuortio: O diem scelerosum, & indignum.

810 ¶ *Speratum*, id est, sponsum. Afran. Fratriis: Curre, & nuntia venire, & mecū speratum adduce. Videat puellam, curent, cōformant iube. Idem eadem: Speratam nō o di tuam.

811 ¶ *Screare*, exspuere. Terent. *ἰαυοτιμω* 20 *εσπυοι*: Gernitus, screatus, tussis.

812 ¶ *Serescit*, positum pro siccatur, quod serenitas sicca sit. Lucret. lib. j. Denique fluctuago suspensæ in littore vestes Vuescunt, eadem dispanse in sole serescunt. Inde Virgil. doctè Georg. lib. j. Vnde serenas Ventus agat nubes. hoc est, siccas. Idem alio in loco: Atque arida differt Nubila.

813 ¶ *Sucerdæ*. Lucil. lib. xxx. Hic in stercore humi, fabulisque fimo atque sucerdis.

814 ¶ *Simitu*, simul. Lucil. lib. xxx. Gratia habetur vtrisque, illis quæ sibi quæ simitu. Plaut. Amphit. Non ego cum vino simitu ebibi imperium tuum. Idem Mercatore: Ita tres simitu res agenda sunt, quando vniam occæperis.

815 ¶ *Subscium*, secundum, sequens. Lucil. lib. xxvij. Præterea hæc subscium si quando voles operam. Subscium positum succedens, succidaneum. Cic. de Orat. lib. ij. An se hæc nescire, quæ ego serò succedens oneri, vt aiunt.

816 ¶ *Suppliosionē*, plausum, vel percussum. Cic. de Orat. libro iij. Et quo vereor, ne nihil sint tui nisi suppliosionem pedis imitatus.

817 ¶ *Superbiloquentia*. Cicero Tusculan. lib. iij. Animi que impotentiam, & superbiloquentiam.

818 ¶ *Sarcinator*, sutor. Lucil. lib. xxvij. Sarcinatorez esse summum, suere centonem 50 optumè.

819 ¶ *Sospitent*, saluent. Ennius Menalippa: Regnūque nostrum sospitent, superstitentque. Pacu. Medo: Populo qui faustū semperiternè sospitent.

820 ¶ *Singulatim*, & sigillatim à singulis. Cæc. Hypo. Rastraria: Hos singulatim, sapere vos minus arbitror. Cæc. Annal. lib. j. Primum malo publico gratias singulatim nomina. Lucil. lib. xix. Sic sigillatim nostrum vnusquisque mouetur.

821 ¶ *Solemnitus*, pro solenniter. Liuius Ægistho: Solemnitus à declitali laudet lubens. 60

822 ¶ *Scenatis*, vel scenaticus pro scenico. Varro Modio: Sed, ô Petrule, ne meum taxis librum, Si te pepigat hic modò scenaticus. Idem *δύοι λυγροί*: Vt comici nitidi, scenatici.

823 ¶ *Saperdæ*, quasi sapientes, & elegantes. Varr. Modio: Omnes videmur nobis esse belli, festiui, saperdæ, cum simus *καπεγοί*.

824 ¶ *Surditatem*. Cic. Tusculan. lib. v. In surditate verò quidnam est mali? Erat surdaster Marcus Crassus.

825 ¶ *Simplicitus*, simpliciter. Plaut. Mercat. Sed eam simplicitus dicam, si opera est auribus.

826 ¶ *Suscitabulum*, honestè positum incitamentum. Varr. *δύοι λυγροί*: Fonicia sunt vocis suscitabulum, Cantantiumque gallus gal linaceus.

827 ¶ *Similitas*, similitudo. Cæcil. Syracusis: Vide Demea, hominis quid fert morum similitas.

829 ¶ *Salebra*, à saltu dictæ. M. Tul. de finibus bonor. & malor. Hic si definire, si diu videre potuisset, si loquendi vim, si denique cōsuetudinem verborum teneret, nunquam in tantas salebras incidisset. Idem lib. v. Venit ad extremum, haret in salebra: cupit enim dicere. Et de Oratore: Alter enim sine vllis salebris, quasi sedatus amnis fluit.

830 ¶ *Sublestum*, est leue, friuolum. Plaut. Nam vbi ad paupertatem accessit infamia, Paupertas grauior fit, fides sublestior.

831 ¶ *Supellectilis*. Cicero Oratore: Verendum erit vsus oratori, & quasi supellectilis supellex.

832 ¶ *Scurrile*, à scurris ridiculum cum turpitudine. Cic. Orat. Ridiculo sic vsurum oratorem, vt nec nimis frequenti, ne scurrile sit: nec subobsæno, ne mimicum: nec petulant, ne improbum.

833 ¶ *Sportas*, aut ab sparto, quasi sparteas, aut ab asportando. Sallust. Hist. lib. v. E muris canes sportis demittebant. Varr. de vita populi Romani lib. j. Neque enim obsonium in tota cena ceptū ex variis rebus cum coniectum in vniam sportam perspicitur.

834 ¶ *Sodes*, non vt apud comicos, sed si audes. Cicero Orat. Libenter etiam copulando verba iungebant, vt sodes, pro, si audes.

835 ¶ *Scopas*. Cicero Orat. Etsi humilius dictum est, scopas (vt ita dicam) mihi videntur dissipare.

836 ¶ *Sciuntur*, pro cognita sunt. Cicero de Orat. lib. ij. Ars enim eorum est, quæ sciuntur. Oratoris autem omnis actio opinionibus non scientia continetur.

T

837 ¶ *Tetret*, sædet, polluat. Pacu. Peribæa: Belluarum, ac ferarum aduentus ne tetret loca.

838 ¶ *Tetinerit*, pro tenuerit. Pacu. Medo:

Credo quorsum iriner tetinisse aiunt? Accius Clytemnest. Vt quæ tum absentem rebus du-
biis coniugem tetinerit, nunc prodat vltorē.
Pacuvius Hermiona: Sub iudicio quoque om-
nes gradus tetinerim.

839 *Tetulit*, tulit. Accius Andromeda: Do-
nec tu auxilium Perseu tetulisti mihi. Cæci-
lius Hypobolim. Ærunnam pariter tetulisti
meam.

840 *Taxim*, sensum, vel occultē. Pompo-
nius Buccone adoptato: Clandestino tacitus
taxima perspectavi percautum.

841 *Temerius*. Accius *ἄδικα καὶ ἀνομιῶν* lib. ij.
Seu Euripidis, qui choros temerius in fa-
bulis.

842 *Testatim*, minutim. Pomponius Ver-
re ægroto: Iam istam colaphis comminuis-
sem testatim tibi.

843 *Tractim* vt sensim, id est, diutinè, lō-
go tractu. Plaut. Amphit. Quid si ego illum
tractim tangam, vt dormiat?

844 *Tudiculare*, commouere. Var. Mar-
cipio: Hæcine nobis, tibiue tudiculasse?

845 *Trabs*. Var. Parmen. Alia trabs pro-
nis in humum accedens proxumē Frangit
ramos cadens.

846 *Tegillum* diminutiuum à tecto. Var.
Sesquiullyse: Vigere volitans mulsus aquam
è nubibus tortam indicat fore, vt tegillum
pastor sibi sumat.

847 *Terta* pro terta. Var. *ἄχρη τε ἢ ἀπὲρ τε ὄ-
ρυγῆ*: Atrei terta nitet galea. Idem, Cato, vel
de liberis educand. Alij sunt circumtonsi, &
terti, atque vnctuli, vt mangonis esse videā-
tur ferui.

848 *Temperatura* pro temperie. Var. *ἁμ-
μῶν μαθησὶς, ἀπὲρ φιλῶν ἁρῶν*: Quæro ex te vtrum
hoc adduxerit calis temperatura, an terræ
bonitas.

849 *Torto* pro tonmēto. Pacuvius Dulo-
reste: Nam te in tenebris sæpe lacerabo fa-
me, Clausum & fatigans artus torto distra-
ham.

850 *Tonsus* pro tonsura. Plaut. Amphit.
Sura, pes, statura, tonsus, oculi, nasus, vel la-
bra. Accius Amph. Sed quænam hæc est mu-
lier, funesta veste, tonfu lugubri?

851 *Tuburcinari* significat raptim man-
dicare. Titin. Prælia: Tuburcinari sine me
vultis reliquias. Plaut. Persa: Tuburcinari de
suo, si quid domi sit. Turpil. Boëthontibus:
Melixa intrus cessat, credo herele, helluo tu-
burcinatur.

852 *Tabificabile* vel tabificum. Acc. Me-
dea: Pat neci orbificor liberorum leto, & ta-
bificabili. Cic. Tusculan. lib. iij. Atque vt hæc
tabifica mentis perturbationes sunt.

853 *Tuum*, tuo more. Plaut. Amph. Ec-
ce rem iam ruatim facis.

854 *Tetritudo*. Acc. Philoet. Quod te ob-

secro, ne hæc aspernabilem tetritudo mea in
occulto faxit.

855 *Temnere*, contemnere. Lucil. lib. xxx.
Quodque adeo fuerint qui temnere super-
bum. Virgil. lib. vj. Discite iustitiam moniti,
& non temnere diuos.

856 *Taxis* pro tetigerit. Varro Modio:
Sed, ô Petrule, ne meum taxis librum.

10 857 *Tippula* animal leuissimum, quod
aqua non nando, sed gradiendo transeat.
Varro Vimarco: Leuis tippula linifisci frigi-
dos transfit lacus. Plaut. Leuior es quàm tip-
pula.

858 *Tonescit* pro tonat. Varro Vimarco:
Tunc repente calitum altum tonitribus tē-
plum tonescit.

859 *Transenna*, non (vt quidam putant)
transitus, sed est fenestra. Cicero de Orat. lib.
j. Nunc pete à Crasso, vt illam copiam orna-
mentorum suorum, quam constructam vno
in loco, quasi per transfennam prætereuntes
strictim aspeximus. Sallust. Historiarum lib.
ij. Transenna demissum Victoriæ simulacrū
cum machinato strepitu coronam capiti im-
ponebat.

860 *Tironem* positum pro ignaro. Cice-
ro de Oratore libro ij. Frater enim callidum
quendam hunc, & nulla in re tironem, ac ru-
dem, nec peregrinum, & hospitem concedo
esse debere.

861 *Trutina* [à trutinando] Cicero de O-
ratore lib. ij. Ad oblectandos animos, ad im-
pellendos, ad ea probanda, quæ non artificis
statera, sed populari quadam trutina exami-
nantur. Varro de vita populi Romani lib. ij.
Aut aliqua ex argentaria trutina, aut lingua
pensum præ se omnes ferent.

862 *Turpari* à turpitudine. Cic. Tuscul.
lib. iij. Iouis aram sanguine turpari.

863 *Tenerascere*, tenerum esse. Lucretius
lib. iij. Scilicet in tenero tenerascere corpore
mentes.

864 *Trichinum*, tardum, & quasi impedi-
tum, vel sicum, & sine succo, vt sunt capilli,
qui Græcè *τρίχης* dicuntur. Var. Eumen. Quod
tunc quæstus trichinus erat, nunc est vber, vt
quæstus sit magnus.

865 *Tetrica* est seuera. Var. *τὴν παρὰ τὴν
δύσιν, ἀπὲρ παρὰ νόσους*: Etiam si audisset, reddere
potuisset mulieri tetricæ, is ducat ad Appiā
moribus bonis. Virg. Æneid. libro septimo:
Qui tetricæ horrentis rupes, montemque se-
uerum.

866 *Tarditudinem* & tarditiem pro tar-
ditate. Plautus Pœnulo: Quod estis pigri, co-
chleas vincitis tarditudine. Accius Alcmae-
ne: Atque eccos segneis somno, & tarditu-
dine. Idem Diomede: Multa auituntur tar-
ditie, & secordia.

867 *Temeritudinem* pro temeritate. Pa-

cuius Duloreste, Egon' tyrannum noui temeritudinem?

868 *Tenta* dictum pro extensa. Lucretius libro ij. Tympana tenta sonat palmis & cymbala circum. Idem lib. vj. Duraque in ore iacens rictu frons tenta manebat. Lucilius Satyrarum libro vj. Tres à Deucalione grabati restibus tenti. Idem lib. xi. Hic ubi concessum, pellésque vt in ordine tentae. Et lib. xxx. Hic vt muscipula contenta, vt scorpis cauda sublata.

869 *Tristitia* pro tristitia. Pacuius Atalanta: Quid istuc est, vultum alligat quae tristitia? Turpilius Leucadia: Ante facta in ignem committo tristitia ante diuorium.

870 *Torporauit* pro torpescit. Turpilius Heræa: Herus stupidus aditat, ita eius aspectus repens cor torporauit homini amore.

871 *Titubare*, trepidare. M. Tullius Philippicar. lib. viij. Titubare, hæsitare, quo se verteret nescire. Virgilius Æneid. lib. v. Vestigia presso Haud tenuit titubata solo. Terent. *ἰσχυρὸν πρὸς τὸν ἀντιπάλιν*: Verum illa nequid titubet.

872 *Tortor* pro torqueor. Pompon. Decuma fullonis: Et ubi insilui in cocleatum equuleum, ubi tolutum tortor.

873 *Tunicare* pro vestire. Varro *λεγομεθα*: Hæc lanigeras detonderi docuit, tunicaeque homolum.

874 *Titonem*, fustem ardentem. Var. de vita populi Romani lib. ij. Contra nouo marito cum item è foco in titione ex felici arbore, & iam qualis qua allata esset.

V

875 *Vulgauit* honestè positum vile habuit, & quasi in vulgus dedit. Plautus Amphit. Cuique me absente corpus vulgavit suum. Vulgare in vulgus dare, & quasi multis audientibus, ac non taciturnis dicere. Virgil. lib. x. Quid me alta silentia cogis Rumpere, & obductum verbis vulgare dolorem? Ennius: Quæ scis, In vulgum vulgas, artémque expromis innetem.

876 *Veget* pro vegetat, vel erigit, vel getum est. Pomponius Maiali: Animos Venus veget voluptatibus: Ennius Ambracia: Æquora falsa veges ingentibus ventis. Varro Manio: Nec natus est, nec morietur: viger, veget, utpote plurimum. Idem *δρεῖ λέγε*: Quam mobile Diuum lyram sola roge quædam gubernans motibus Diis veget.

877 *Verecundum* est audax, & confidēs. Plautus Amphit. Sic est, vera prædico, nisi etiam hoc falso dici insinuaturus es. nimis verecunda es.

878 *Venor*, circumuenior. Enn. Nemæa: Teneor conseptra, vndique venor.

879 *Vicissatim*, per vices. Næuius belli Pœnici lib. iij. Vicissatim volui victoriam.

880 *Visceratim*, per viscera. Ennius Androm. Alia fluctus differt, dissipat visceratim membra maria salsa spumant sanguine.

881 *Vnose*, id est, simul. Pacuius Iliona: Occidisti, vt multa paucis verba vnose obnuntiem.

882 *Vtraque* pro vtrinque, vel vtroque. Hemina Histor. lib. iij. In Hispania pugnatum bis, vtrâque nostri loco moti, cæde vsti, hæc atque hercle, vtrâque & cum ad nos venis, suffraginatam vidi.

883 *Vinum* pro vehementi, vel nouo. Virg. Æneid. lib. j. Paullatim abolere Sichaû Incipit, & viuo tentat præuertere amore.

884 *Vegrande* valde grande. Lucilius lib. xxvj. Non iccirco extollitur, nec vitæ vegrandi datur.

885 *Vanans* dictum pro fallens. Accius Alcmena: Tanta vt frustrando lactans, vanans protrahit.

886 *Vanitudo* pro vanitate. Plaut. Pol ego, vt tem video, tu inuentus verò à vanitudine. Pacuius Duloreste: Primum hoc abs te oro, nimis inexorabilem Faxis, ni turpissis vanitudine atatem tuam.

887 *Variantia* pro varietas. Lucretius lib. j. Talibus in causis, necdum variantia rerum.

888 *Viscus* positum pro viscere. Lucret. lib. j. Visceribus viscus gigni, sanguenque creati. Virgil. Georg. lib. j. Tum laqueis captare feras, & fallere visco Inuentum. id est, tractu visceris. Lucil. Satyr. lib. xij. Id ne agri est magis, an quòd pane & viscere priuo. Quod visus dederas, tu primum hæc viscera largi.

889 *Vagor* dictum pro vagitus. Lucret. lib. ij. Et superantur, item milcetur funere vagor.

890 *Vetustas*, & antiquitas vel felix, vel sapiens, vel mansueta est habita. Terent. Hecyra: Quis me est fortunatior, vetustatisque adeò plenior.

891 *Vastities* & vastitudo, & vastitas horror, & desertio, & contagium. Plaut. Pseudolo: Distractio, discidium, vastities venit. Acc. Euryface: Sed vt raruata & raueste, & vastitidine tardè forma tuis. Idem Meleagr. Quæ vastitudo hæc, aut vnde inuasit mihi? M. Tullius de offic. lib. ij. Qui collectis cæteris causis eluuiionis, pestilentiae, vastitatis. Pacu. Teucro: Quæ desiderio alumnùm, poenitudine, quales scabres, qua inculca vastitudine.

892 *Vastescant* significat inhorrescant, vel deserantur. Acc. Phœnissis: Iussit proficisci exsilium quouis gentium, Ne scelere tuo Thebant vastescant agri. M. Tullius de Oratore libro ij. Quid iam de hominum genere dicam, qui quasi cultores terræ constituti non patiuntur eam, nec immanitate bellua-

belluarum efferari, nec stirpium asperitate vastescere. Sallust. Iugurtha: Aberat mons ferre millia passuum xxx. tractu pari vastus, & humano cultu. Var. Manio: Asperum valde scabre atque illuue, & vastitudine.

393 ¶ *Vicissitatem*, pro vicissitudine. Acc. Phoenissis: Vicissitatemque imperadi tradidit.

894 ¶ *Vllo*, pro vltus fuero. Acc. Epigone: Qui nisi genitorem vllo, nullum meis dat finem miseris.

895 ¶ *Verrucant*, id est vertant. Acc. Aenea dis, aut Decio: Te sancte verans precibus, inuicte inuoco, Portenta vt populo, patriae veruncant bene. Pacu. Periboea: Precor venia, petens vt quaegi, ago, axim, verrucant bene. Afran. Diuor. Et puncto auerrucant cur Syriam simul.

896 ¶ *Vilitant*, vilem faciunt. Turpil. Lindia: Quin moneam, quin clamem, & quera tua vitia, qua te vilitant.

897 ¶ *Villicari*, est rusticari, vel villae praesse. Pomp. Ergast. Nam longe ab vrbe villicarier, quod herus rarerer venit, Non villicarier, sed dominari mea est sententia. Afran. Suspecta: In Arpinos iam, quantum pote, explodam hominem, vt villicetur. Turp. Parater. Ego nondum etiam hic villicabar Phaedria. Idem Hateras: Hic villicor ante vrbe, nunc rus eo.

898 ¶ *Vinnulum*, sensilocum, id est, illecebrum. Plaut. Afinaria: Compellando blanditer, Ofculando, oratione vinnula, venustula.

899 ¶ *Vitabundus* pro vitans. Sallust. Hist. lib. iij. Duos quam maximos vtreis leui tabulae subiecit, qua super omni corpore quietus inuicem tracto pede quasi gubernator existeret, ea inter molem, atque insula, mari, vitabundus classe hostium, ad oppidum peruenit.

900 ¶ *Volentia* id est, qua vellens a voluntate. Sallust. Hist. lib. iij. Multisque suspitionibusvolentia plebi facturus habebatur.

901 ¶ *Valentia*, fortitudo. Nauius Danae: Omnes formidant hominis eius valentiam. Titinnius Setina: Sapientia gubernator nauem torquet, non valentia.

902 ¶ *Vomica*, concaua loca, vetustate exesa. Lucil. lib. xxix. Tyroneo, & non mortifero adfectus vomica, & vulnere.

903 ¶ *Viriatum*, dictum est magnatum virium. Lucil. lib. xxvi. Contra flagitium nescire bello vinci a barba ro viriato Annibale.

904 ¶ *Vescum*, nimis obsecrum. Lucil. lib. xxvj. Quam fastidiosum ac vescum cum fastidio viuere. Virg. Georg. lib. iij. Nec vescas falicum frondes. Afran. Sororibus: At puer est vescis imbecillus viribus.

905 ¶ *Volup*, pro voluptate. Plau. Afn. Hic senex siquid clā vxore suā animo fecit volup.

906 ¶ *Virgindemiam*, vt vindemiam, hoc est, virgarum apparatus, vel demptio-

nem, vel decerptionem ob verbera. Varro Agathone: Quid tristorem video te esse, quam angit haec Lampadion, Quid familiaris filius Amat? Haec spes est auxili argentaria, Ideoque scapulae metuunt virgindemiam.

907 ¶ *Viratum*, magnarum virium. Va. Meleag. Si non malit vir viratum vxorem habere Atalantam.

908 ¶ *Vulga*, capacitas, vel sinus cum laxitate. Lucil. lib. ij. In vulgam penetrare pilosam. Var. Sexagesi: Eo vt viaticum ex arcula adderem in vulgam.

909 ¶ *Verrucam* positum pro loco edito. Cato libris originum: Censeo, inquit, si rem seruare vis, faciendum, vt quadringentos aliquos milites ad verrucam illam ire iubeas, eamque vt occupent imperes.

910 ¶ *Vibices*, plagarum vulnera. Cato de falsis pugnis: Vbi societas? vbi fides? maiorū insignitas iniurias, plagas, verbera, vibices, vis dolores, atque carnificinas per dedecus, atque maximam contumeliā inspectatibus.

911 ¶ *Vellicatim*, & saltuatim. Sifen. Hist. lib. j. Nos vna astate in Graecia, & Asia gesta litteris idcirco continentia mandauimus, ne vellicatim, ac saltuatim scribendo lectorum animos impediremus.

912 ¶ *Victurus*, victoriam potiturus auctoritas prudentium putauit esse. Pyrrhus Rex, an Manius Curius praelio victurus esset.

913 ¶ *Virescit*, maiorum virium fit. Furius Poematis: Excrefcunt animi, virescit vulnere virtus.

914 ¶ *Viro* etiam pro virtute naturali. Luc. libro ij. Concoctaque suo seruare & perdere viro.

915 ¶ *Venerata* pro veneranda. Virgilius libro 6. Curusque dabit venerata sacerdos.

916 ¶ *Vter* pro vtero. Caelius Vmbris: Nunc vter crefcit, non potest calari.

917 ¶ *Vicatim*, per vicos. Sifen. Hist. lib. iij. Cum complures menses barba immissa, & tonso capillo, lugubri vestitu populum vicatim flens vna cum liberis circumiret.

918 ¶ *Vultuosum*, tristem. Cic. Orat. In quocum effeceris, ne quid ineptum sit, aut vultuosum.

919 ¶ *Vermiculatum* pro minuto atque minato. Cic. de Oratore lib. iij. Quam lepidè lexeis copostae, vt tessellatae omnes Arte, pauimento, atque emblemate vermiculato.

920 ¶ *Venaliij*, venditores. Cic. Oratione Corneliiana lib. ij. Neque me dimitia mouet, quibus omnes Africanos, & Lartios multi venalij, mercatorisque superarunt.

921 ¶ *Vocare*, positum pro trahere, ducere. Cic. Orat. Si de iure ciuili tecum serā, vocauit te hominē prudētissimū his ipsis rebus, quas abs te didicerit, dicundi arte superauit.

921 ¶ *Verecundari*, verecundia teneri. Cic. de Orat. lib. iij. Alterum cunctantem, & quasi verecundantem incitabat.

922 ¶ *Verfutiloquas*. Cicet. de Orat. lib. iij. Num non vis huius me verfutiloquas malitias? Videtis enim & verfutiloquas, & expectorat, ex coniunctione facta esse verba, non nata.

923 ¶ *Vncinatum* ab vneo. Cic. Academ. lib. iij. Nec ut ille, qui asperis, & leuibus, & hamatis, vncinatisque corpusculis conereta hæc esse dicat.

924 ¶ *Venditationem*, veteres pro ostentatione posuerunt. Cicero Tusculanarum lib. ij. Quinetiam mihi quidem laudabilia videntur omnia, quæ sine venditatione, & si-

ne populorectè fiunt.

925 ¶ *Vireo*, vincere, & inflectere. Varr. de re rustica lib. j. Ut habeas vimina, vnde viendo quid facias.

926 ¶ *Vndulatum* nouè positum purum. Varr. de vita pop. Rom. lib. j. & à quibusdam dicitur esse virginis Fortunæ simulacrum, ab eo quòd duabus vndularis togis est operum, proinde ut olim reges nostri vndulatas, & prætextas togas soliti sint habere.

927 ¶ *Veruicem*. Varro de vita pop. Ro. lib. j. Aut bouem, aut ouem, aut veruccè habet signum.

928 ¶ *Zonatum*, per gyrum. Lucillius libro 6. Zonatum circum impluuium cineraris cluabat.

NONII MARCELLI DE INDI- CRETIS GENERIBVS PER ORDINEM LITTERARVM.

CAP. III.

A

Angiportus generis masculini, ut apud multos *Neutri*; Plautus Cistellaria: Quæ quasi carnificis angiporta purgitans. M. Tul. de diuinatione, angiporta dixit. Terent. Adolph. Id quidem angiportum non est peruium. Idem Eunúcho: In angiportum quoddam desertum.

2 ¶ *Arbitrium* generis *neutri*, sicut sæpe. *Masculini*. Plaut. A sinar. Ni quatruidua abalienarit quod abs te argētum acceperit, tuus *arbitratus* sit. comburas si velis, ne vlla sit cetera vbi facere possit litteras.

3 ¶ *Armenta* genere *neutro*, plerumque *Feminino*. Ennius: Ipsius ad armentas easdem ad armentas viuis, Tu pascere curui frontes armentas soles.

4 ¶ *Absinthium* generis est *neutri*. Lucret. lib. quarto: Absynthia tetra medentes Cum dare conantur: *Masculini*. Varro Quinquatribus: Quid medico mihi est opus, nempe tuo, absinthium ut bibam grauem, & castoreum, leuémque robur.

5 ¶ *Aerarium* *neutri* est generis, ut sæpe. *Masc.* Var. *γερροδιδουαυα*: Hoc est magnū cenforem esse, ac non studere multos aerarios facere.

6 ¶ *Admonitio* vsu genere dicitur *feminino*. *Masculino*. M. Tul. de Finibus bonorum & malorum lib. v. Ut acrius aliquanto, & attentius de claris locorum admonitu cogitemus.

7 ¶ *Auditus* est gen. *mascul.* *feminini* auditio. M. Tul. de finibus bonorum & malorum lib. v. Lubentérque se cum his congre-

gant, dântque se ad ludendum, fabellarúmque auditione ducuntur.

8 ¶ *Artus* *masculino* genere appellamus. Virg. Georg. lib. iij. Micat auribus, & tremunt artus. ¶ *Artua* *neutro* genere. Plautus Menæch. Ita mihi imperas, ut ego cuius membra, atque ossa, atque artua.

9 ¶ *Angues* *masc.* genere dici Virg. testis est: Ecce autem gemini à tenedó tranquilla per alta (Horresco referens) immensis orbibus angues. Et lib. v. Adytis cum lubricis anguis ab imis. Næuius Lycurgo: Alte iugatos angues in sese gerunt. Lucillius lib. xxvj. Nisi portenta, anguésque volucres ac pinnatos scribitis. Angues *femininos*; Plautus Amph. De uolant angues iubata in eompluuium duo. Varro Acinnius: Cuius ut adspexit torta caput angue reuictum.

10 ¶ *Acherontem* *masc.* genere dicunt veteres. Virg. lib. sexto: Et tenebrosa palus Acheronte refluxo. *Fem.* Plaut. Captiuus: Verum enimuerò nulla adaquè est Acherons, atque vbi ego fui.

11 ¶ *Amnem* *masculino* genere appellamus. Virg. Geor. lib. j. Atque alius latū funda iam verberat amnem. *Feminino*. Plaut. Merc. Neque vlla mihi obstabit amnis, neque mōs, neque adeo mare. Næuius Lycurg. Sed quasi amnis cis rapit, sed tamen inflexa flectitur. Accius epinausimacheumandria: Mundā falso sanctam obtexi sanguine, atque acerbos alta in amni corpore expleui hostico. Idē Epigono: Apud abūdantem antiquā amnē, & rapidas vndas